Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2264 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 12 august 1956

De Ziua Minerului

Tineri mineri!
Întîmpinați 23 August intensificînd întrecerea socialistă!

DATORIA NOASTRĂ

A devenit o tradiție pentru minerii patriei să păşească în august cu succese deosebite în producție, în mărirea extracției de cărbune. Se ştie că în fiecare duminică după 6 august oamenii muncii aniversează ziua roşie, Ziua minerului, ziua care a înscris o pagină de lupte eroice în istoria patriei noastre. Despre această zi vorbesc cu mult înainte nu numai tinerii din abataje, cei de pe şantierele Văii Jiului sau din instituții, ci şi copiii care de abia au învățat să vorbească.

— Tăticule! Cînd va veni ziua în care vei fi din nou decorat? Dar pe mine de ce nu mă decorează? — am auzit deunăzi zicînd un copil.

Cu mult înainte de Ziua minerului, în Valea Jiului tineretul a început să desfăşoare o activitate intensă. In abatajele minelor Lupeni şi Vulcan, brigăzi conduse de tineri ca Jurj Ion şi Ciky Emeric aplică cu succes inițiativa „ziua şi fişia", care le aduce un spor de 1.000—2.000 tone cărbune peste planul lunar. La fel ca aceştia şi tinerii din brigăzile conduse de minerii frontalişti Dobay Ion (Lupeni) şi Danciu Gheorghe (Vulcan) şi-au doborît propriile lor recorduri.

A extrage 2.000 tone cărbune peste plan într-o singură lună nu este tocmai uşor. Aceasta presupune disciplină, organizare şi stăpînirea deplină a meseriei de miner. De aceste elemente principale în întrecere țin seamă şi brigăzile conduse de tinerii Gras Petru (Uricani) Ghelhar Grigore (Petrila), Cristea Aurel (Aninoasa).

In lupta pentru sporirea extracției de cărbune au fost angajate peste 400 brigăzi miniere de tineret.

In fiecare zi stadioanele, cluburile şi căminele au fost locurile unde tinerii s-au întrecut în activitatea culturală şi sportivă din fazele de concurs pe localități şi raion. In preajma Zilei minerului foşti luptători comunişti din ilegalitate ca tovarăşii Cristea Aron, Cotoț Iosif şi alții au vorbit tinerilor de la Lupeni, Uricani şi alte localități despre viața de mizerie la care erau condamnați minerii în trecut, despre lupta eroică a minerilor conduşi de partid pentru o viață fericită.

Dacă în trecut, la cererea minerilor de a li se da o felie de pîine mai mult regimul burghezo-moşieresc a răspuns cu gloanțe, minerii se bucură azi de aprecierea şi stima întregului popor. A fi miner, a stăpîni arta mineritului este o cinste.

Mulți tineri ca Peter Moise, Timar Ioan, Biro Emerik, Rimel Pavel, Ivaşcan Gheorghe, Boicsar Bella şi alții primesc salarii de peste 3.000 lei. De curînd au fost predate tinerilor mineri două mari blocuri-cămin confortabile, cu peste 600 de locuri, în care le este asigurată odihna plăcută, posibilitați de studiu şi de folosire a timpului liber în mod educativ.

In activitatea desfăşurată cu tineretul în procesul de producție în perioada premergătoare „Zilei minerului" şi „Festivalului" s-au făcut evidente şi o serie de lipsuri. Unele comitete de U.T.M. au neglijat activitatea pentru mărirea numărului de brigăzi şi posturi utemiste de control, subapreciind importanța acordării unui sprijin calificat brigăzilor de tineret, neglijînd în aceeaşi măsură şi întărirea compoziției brigăzilor de tineret deja formate. Dacă brigăzile de mineri din Valea Jiului au extras mii de tone de cărbune peste plan, trebuie să amintim că mai avem unele unități importante în producție din bazinul nostru carbonifer ca sectoarele 4 B. de la mina Lupeni, 1 şi 2 de la mina Petrila, care deşi sînt sectoare de tineret nu desfăşoară o activitate ritmică, avînd la bază realizarea sarcinilor de plan în fiecare schimb, în fiecare zi, în fiecare lună, la ora actuală fiind sectoare codaşe.

Rămînerea în urmă a acestor sectoare nu este cauzată doar de lipsa unor condiții materiale pentru realizarea sarcinilor de plan, ci şi de insuficienta preocupare a organizațiilor de bază şi a comitetelor U.T.M. din întreprinderile respective, pentru întărirea disciplinei tineretului în producție şi pentru ridicarea calificării profesionale a acestora.

Nici comitetul raional U.T.M. nu a insistat cu perseverență asupra lichidării acestor lipsuri. „Ziua minerului" şi „Festivalul regional al tineretului" constituie un bun prilej pentru îmbunătățirea activității organizațiilor U.T.M.

Fiecare om al muncii, fiecare tînăr îşi pune ca o problemă la ordinea zilei intensificarea eforturilor pentru lichidarea rămînerii în urmă a industriei carbonifere, pentru sporirea producției.

DAN GAVRILA
prim secretar al comitetului raional U.T.M. Petroşani

Declarația Guvernului R.P.R. în legătură cu problema Canalului de Suez

In legătură cu naționalizarea Companiei Canalului de Suez şi cu convocarea de către guvernele Angliei, Franței şi Statelor Unite ale Americii a conferinței de la Londra Guvernul Republicii Populare Romîne declară următoarele:

1. — Guvernul Republicii Populare Romîne consideră că actul guvernului egiptean de naționalizare a Companiei Canalului de Suez este un act pe deplin legal, un drept legitim al Egiptului ca stat suveran şi independent.

Conform principiilor dreptului internațional, unanim recunoscute, întreprinderile şi societățile particulare sînt supuse jurisdicției statului pe teritoriul căruia se află, care poate hotărî, potrivit intereselor sale, trecerea lor în patrimoniul Statului, naționalizarea lor, chiar dacă la ele participă capital străin.

Compania Canalului de Suez în conformitate cu Convenția din 1866 era tocmai o astfel de întreprindere considerată ca egipteană şi supusă legislației egiptene.

Legea pentru naționalizarea Companiei Canalului de Suez prevede despăgubirea foştilor acționari, iar Guvernul Egiptean, prin declarații oficiale, a reafirmat asigurările că va respecta libertatea navigației prin Canal, în conformitate cu prevederile Tratatului din 1888 şi va lua măsuri pentru buna întreținere şi dezvoltare a Canalului. De la naționalizare navigația prin Canalul de Suez se desfăşoară normal. După părerea Guvernului Romîn nu există nici un temei valabil care să justifice vreo îngrijorare că Guvernul Egiptean nu-şi va respecta obligațiile asumate şi că naționalizarea Companiei Canalului de Suez ar putea aduce vreo atingere libertății de navigație.

Este evident că susținerea de către guvernele Angliei, Franței şi S.U.A. că naționalizarea Companiei Canalului de Suez constituie o încălcare a obligațiilor internaționale ale Egiptului şi o primejdie pentru libera navigație prin Canal este lipsită de orice justificare.

2. — In ceea ce priveşte conferința convocată la Londra la 16 august din inițiativa guvernelor Angliei, Franței şi Statelor Unite ale Americii asupra problemei Canalului de Suez, Guvernul R.P.R. consideră că nici prin caracterul şi scopurile sale şi nici prin componența sa, aceasta nu poate fi socotită ca o conferință internațională cu dreptul de a lua vreo hotărîre valabilă în privința Canalului de Suez.

Guvernul romîn nu poate fi de acord cu faptul că Republica Populară Romînă, ca şi multe alte state direct interesate, nu a fost invitată să participe la conferința de la Londra.

De altfel, Guvernul Romîn consideră că un organism corespunzător pentru discutarea acestei chestiuni ar fi Organizația Națiunilor Unite.

Dacă totuşi unele puteri insistă pentru convocarea unei conferințe în problema Canalului de Suez, pentru a-i da acesteia autoritatea necesară, după părerea Guvernului Romîn ea trebuie să capete un caracter larg şi reprezentativ şi în acest sens Guvernul Republicii Populare Romîne este de acord cu propunerile Guvernului U.R.S.S. conținute în declarația sa din 9 august 1956 cu privire la problema Canalului de Suez.

In ceea ce-l priveşte, Guvernul Republicii Populare Romîne, consecvent convingerii sale că orice problemă litigioasă dintre state poate fi soluționată pe cale paşnică, declară că este gata să-şi aducă întreaga sa contribuție în problema Canalului de Suez în interesul păcii dintre popoare şi al respectului pentru independența şi suveranitatea statelor.

Pentru însilozarea porumbului şi a plantelor furajere

Angajamentul utemiştilor şi tinerilor din G.A.S. Jimbolia, regiunea Timişoara, cu privire la însilozarea nutrețului

Insuflețiți de documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R. şi răspunzînd sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al U.T.M., cu privire la mobilizarea tineretului în creşterea şeptelului de animale şi la îmbunătățirea calității lui, noi utemiştii şi tinerii din G.A.S. Jimbolia declarăm munca de însilozare a furajelor ca preocupare deosebită a tineretului şi ne angajăm:

1. In scopul asigurării unei alimentații raționale a animalelor şi pentru mărirea productivității animalelor cu 15% (față de anul trecut în aceeaşi perioadă) şi o reducere a prețului de cost cu 20% în sectorul zootehnic, vom realiza următoarele:

— Vom pregăti o cantitate de 180 vagoane nutreț murat, după cum urmează:

1. 100 vagoane porumb siloz.
2. 50 vagoane sfeclă furajeră.
3. 15 vagoane iarbă de sudan.
4. 5 vagoane capete decoltate de sfeclă.
5. 10 vagoane ştiuleți în lapte recoltate din culturile de porumb furajer şi însilozat separat.

Pentru realizarea cantităților de nutreț murat vom asigura construirea şi amenajarea silozurilor necesare astfel:

a) Vom reamenaja cele 30 gropi simple existente, prin efectuarea lucrărilor de curățat, arsul pereților, văruitul lor.

Pe lîngă cele 3 silozuri betonate existente în gospodărie vom construi încă 3 gropi simple cu o capacitate totală de 15 vagoane.

Pentru ca însilozarea să se facă în termen optim şi în condițiile unei tehnici corespunzătoare vom lua următoarele măsuri tehnico-organizatorice:

a) Tinerii din sectorul mecanic vor asigura mecanizarea însilozării şi folosirea la maximum a maşinilor; ei vor contribui la electrificarea locului de muncă pentru a asigura însilozatul şi în timpul nopții.

b) Vor fi puse în perfectă stare de funcționare 4 tocători mecanice, iar o combină S4 va lucra efectiv la tocat.

c) Se va asigura pregătirea tehnică a celor 3 echipe ce lucrează la însilozat prin organizarea de expuneri şi demonstrații practice în legătură cu construcția silozurilor şi însilozarea furajelor.

Mobilizînd întregul tineret din G.A.S. Jimbolia, muncind sub conducerea organizației de partid şi cu sprijinul tehnicienilor şi inginerilor sîntem siguri că ne vom respecta angajamentele luate.

Organizația de bază U.T.M. din G.A.S. Jimbolia cheamă toate organizațiile U.T.M. din gospodăriile agricole de stat, din gospodăriile agricole colective, din întovărăşirile agricole şi de la sate să mobilizeze masa utemiştilor şi tinerilor la acțiunea patriotică a însilozării furajelor şi să muncească cu toată însuflețirea pentru sporirea şeptelului de animale şi creşterea productivității lui.

O nouă sală de sport

IAŞI (de la corespondentul nostru).

Duminică la Iaşi, viața sportivă a înregistrat un eveniment remarcabil: în cinstea zilei de 23 August a fost inaugurată şi dată în folosință sala de sport a asociației „Voința". Pe lîngă sala propriu zisă, care are o suprafață de 540 m.p., şi pe care o puteți vedea în fotografia alăturată, sportivii au la dispoziție două vestiare, două cabine cu duşuri, două terenuri de volei şi baschet, precum şi o pistă G.M.A.

Foto: G. PAUL

In Petroşani, cîntece şi dansuri

PETROŞANI (de la trimisul nostru).

Joi seara, după orele 21, în gara frumos pavoazată şi-a făcut intrarea, în sunete de fanfară, trenul festivalului care i-a adus în Petroşani pe tinerii din restul regiunii Hunedoara.

Tinerii coboară sprinteni din vagoane. O mulțime impresionantă îi aşteaptă jos. Haidu Iuliu, Erou al muncii socialiste, strînge mîna unor tineri furnalişti de la Hunedoara.

A doua zi, vineri, oraşul Petroşani s-a trezit în cîntece.

Străzile Petroşanilor au devenit un mozaic de costume naționale, minunatele porturi din cele 8 raioane ale regiunii.

După amiază, mulțimea de tineri care au sosit la Petroşani pentru Ziua minerului şi Festivalul regional se încolonează şi pornesc spre stadionul „Energia" unde are loc deschiderea Festivalului.

Tribunele stadionului „Energia" s-au umplut de lume. Iată-i pe participanți sosind în sunetele fanfarei. Răpăie tobele. Prin fața tribunei trec tinerii care poartă o uriaşă insignă a Festivalului hunedorean. Urmează imediat un mare grup de steaguri roşii şi albe cu insigna Festivalului.

Apoi defilează tinerii din raioane.

Trece raionul Alba. Vă salutăm tineri de pe cîmpiile largi ale Albei care strîngeți roadele pămîntului!

Defilează acum reprezentanții raionului Hunedoara. Vă salutăm frați furnalişti şi oțelari care ați adus cu voi focul entuziasmului din cetatea fontei.

Trec apoi pe rînd raioanele Orăştie, Sebeş şi însfîrşit raionul Petroşani. Vă salutăm de ziua voastră a minerului, pe voi bravi lucrători din adîncul pămîntului!

Tovarăşul Dumitru Dejeu, preşedintele sfatului popular al regiunii Hunedoara, rosteşte cuvîntul de deschidere.

Soseşte ştafeta Festivalului. Un tînăr citeşte mesajul de salut.

Se înalță în sunet de trompete steagul Festivalului. Sub steag pe un postament este aşezată torța aprinsă.

Tovarăşul Ion Raczek, prim secretar al comitetului regional U.T.M. Hunedoara trece în revistă frumoasele succese obținute în cinstea Festivalului de tinerii hunedoreni.

Festivitatea de pe stadion ia sfîrşit cu o frumoasă demonstrație de gimnastică.

S-a înserat. Străzile sînt pline de lume. Oraşul Petroşani străluceşte în mii de lumini. Pe estrade se cîntă, se dansează.

ŞT. HALMOŞ

O nouă baterie la uzina cocso-chimică din Hunedoara

La cîteva zile după ce au predat siderurgiştilor furnalul de 700 metri cubi constructorii de pe şantierul Hunedoara au înscris un nou succes: ei au terminat lucrările principale de construcție a celei de a doua baterii de cocs din cadrul uzinei cocso-chimice. Acum, la noua baterie se fac ultimele pregătiri pentru a începe uscarea şi încălzirea cuptoarelor. In acest scop au fost puse la punct cuptoarele pentru încălzire, precum şi instalațiile de captare şi ardere a gazului de cocs care va fi utilizat drept combustibil.

In după-amiaza zilei de 8 august s-a început încălzirea coşului de fum de la bateria a doua.

După o muncă intensă de cîteva luni colectivele de montori de sub conducerea maistrului Petre Petrică şi a inginerului Alexandru Zsigmond de la uzinele „23 August" din Capitală au terminat lucrările de montaj la maşina a doua de şarjare şi au început lucrările de rodaj.

Maşina de şarjare a cocsului, principalul agregat al bateriei, ca şi alte utilaje, precum şi proiectul întregii construcții, au fost primite din Uniunea Sovietică.

Procesul de cocsificare la noua baterie este mecanizat şi în mare parte automatizat.

Paralel cu lucrările de construcție a bateriei au fost executate şi lucrările de construcție a secțiilor chimice de prelucrare a gazului de cocs, care constituie o importantă bogăție şi care vor fi complect terminate în toamna anului acesta.

„Ziua Minerului" în Capitală

Sîmbătă seara, a avut loc în Capitală o adunare festivă consacrată „Zilei Minerului".

La adunare au participat reprezentanți ai Ministerului Minelor şi ai C. C. al Sindicatului muncitorilor din industria minieră, tehnicieni şi ingineri din Institutele de cercetări şi proiectări miniere, oameni ai muncii din Capitală.

Despre importanța „Zilei Minerului" a vorbit ing. Virgil Georgescu, din Ministerul Minelor.

In cadrul adunării festive au fost distinşi cu Ordine şi Medalii ale R.P.R. numeroşi ingineri şi tehnicieni din Ministerul Minelor şi din Institutele de cercetări şi proiectări miniere.

(Agerpres)

Perspectiva politehnizării învățămîntului

N. Şipoş
loctiitor al ministrului Invățămîntului

Recenta Hotărîre a partidului şi guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală subliniază că cea mai sigură cale pentru legarea învățămîntului de practică, de munca productivă, pentru educarea multilaterală a tinerei generații o constituie politehnizarea învățămîntului.

Invățămîntul de cultură generală înarmează elevii cu bazele ştiințelor, cu principalele legi ale fenomenelor naturii şi vieții sociale şi, pe această temelie, se dezvoltă gîndirea şi aptitudinile, se formează concepția ştiințifică materialistă despre lume. Invățămîntul politehnic este axat pe cunoaşterea aplicării ştiinței în producție: în industrie, în agricultură, în transporturi, în telecomunicații etc. Invățămîntul de cultură generală constituie baza învățămîntului politehnic. Elevii nu vor putea înțelege principiile ştiințifice ale producției decît însuşindu-şi temeinic legile pe care aceste principii se bazează. De aceea, pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor învățămîntului politehnic, trebuie să se ridice tot mai mult nivelul culturii ştiințifice al elevilor, să se îmbunătățească calitatea cunoştințelor lor în domeniul matematicii, fizicii, chimiei, ştiințelor naturale, desenului liniar etc.

Dacă învățămîntul politehnic se efectuează cu atît mai bine cu cît este mai înalt nivelul învățămîntului de cultură generală, la rîndul său, realizarea cu succes a învățămîntului politehnic ridică calitatea învățămîntului de cultură generală.

Lenin a arătat că principalele ramuri ale producției care trebuie să constituie obiectul învățămîntului politehnic sînt: electricitatea, industria mecanică, cu aplicarea electricității la această industrie, industria chimică, cu aplicarea electricității, bazele agronomiei. Lenin preciza că învățămîntul politehnic nu cere să se învețe totul, ci numai bazele producției moderne în general.

Plecînd de la aceste indicații ale lui Lenin, pedagogii sovietici au determinat în mod amănunțit conținutul învățămîntului politehnic în legătură cu fiecare obiect de studiu. Bineînțeles, acest conținut nu este determinat odată pentru totdeauna, el se schimbă în funcție de progresele tehnice, de rezultatele experimentării învățămîntului politehnic, de condițiile locale.

In această lumină vom încerca să arătăm pe scurt cîteva aspecte mai importante ale conținutului învățămîntului politehnic. După cum se ştie, Lenin acorda o importanță deosebit de mare studiului electricității. Aceasta rezultă din însăşi definiția pe care o dă comunismului: „puterea sovietică plus electrificarea întregii țării". In legătură cu electrotehnica, elevii trebuie să cunoască principiile producției energiei electrice, principiile transmiterii şi aplicării ei. Ei trebuie să cunoască modul de funcționare a motorului electric. De asemenea trebuie să-şi formeze diferite priceperi şi deprinderi, ca de ex.: să lege şi să izoleze firele, să facă diferite derivații, să fixeze firele la aparate, să monteze întrerupătoare, prize, segmente, să instaleze firele rețelei electrice de iluminat şi firele rețelei de transmisie la un post de radioficare, să facă reparații mai simple la o instalație electrică de iluminat etc.

In legătură cu industria mecanică, elevii trebuie să cunoască principiile ştiințifice şi procedeele prelucrării mecanice a materialelor (prelucrarea lemnului, prelucrarea metalelor: tăierea, strunjirea, găurirea, turnarea pieselor etc.), structura şi funcționarea diferitelor maşini. Alături de motorul electric, ei trebuie să cunoască îndeosebi motorul cu ardere internă deoarece el este folosit pe o scară largă în industrie, în agricultură, în transporturi etc. De asemenea, elevii să ştie construcția şi modul de funcționare a celor mai întrebuințate aparate: telefonul, telegraful, aparatul de radio, să-şi însuşească anumite priceperi şi deprinderi de a folosi unele maşini şi aparate: să le pună în funcție şi să le oprească, să le regleze, să le monteze şi să le demonteze, să le curețe.

In legătură cu industria chimică, a cărei sferă este şi ea foarte largă cuprinzînd industria petrolului, a cărbunelui, cea textilă, alimentară, farmaceutică etc. elevii trebuie să cunoască importanța practică a diferitelor substanțe (folosirea lor în industrie şi agricultură); producția diferitelor substanțe şi materiale importante pentru industrie şi agricultură (ca de ex. producția fontei, a oțelului, a aluminiului, producția acidului clorhidric, sulfuric, azotic, producția varului, a sticlei, a cimentului); aparatele folosite în producerea acestor substanțe şi principiile după care ele sînt construite şi funcționează; folosirea energiei electrice în industria chimică etc. Elevii trebuie să-şi însuşească unele deprinderi în legătură cu efectuarea reacțiilor chimice, folosirea instrumentelor, prepararea unor substanțe etc.

Cunoştințele de agrotehnică şi zootehnie au şi ele o aplicare foarte generală. Dezvoltarea agriculturii nu este numai o sarcină a specialiştilor, ci a întregului popor. In legătură cu aceasta, elevii trebuie să cunoască mijloacele de a ridica productivitatea solului, metodele ştiințifice de cultivare, metodele de combatere a dăunătorilor, metodele ştiințifice de creştere a animalelor, aplicarea învățăturii miciuriniste în vederea creării unor noi specii şi varietăți de plante şi animale. Totodată elevii trebuie să capete priceperi şi deprinderi în domeniul muncilor agricole, al lucrării pămîntului, al determinării puterii de încolțire a semințelor, iarovizării semințelor, semănatului, efectuării polenizării artificiale şi hibridării, plantării pomilor fructiferi, îngrijirii animalelor.

Cele ce am arătat nu epuizează conținutul învățămîntului politehnic. Programele obiectelor de învățămînt şi programele lucrărilor practice determină acest conținut în mod amănunțit.

Realizarea învățămîntului politehnic va duce la soluționarea justă a problemei orientării profesionale, la dezvoltarea atitudinii creatoare în muncă, la prețuirea muncii fizice etc. In predarea obiectelor de învățămînt se va insista într-o mare măsură asupra producției, fără însă ca prin aceasta să se aducă vreo ştirbire caracterului sistematic al expunerii cunoştințelor ştiințifice. Tocmai aceasta urmăresc noile programe şi manuale şcolare care realizează o mai strînsă legătură între cunoştințele ştiințifice şi aplicarea lor în practică. In special la obiectele: matematică, fizică, chimie, ştiințele naturale, geografie, se accentuează într-o măsură mult mai mare decît în trecut legătura dintre studiul teoretic al diferitelor fenomene, procese, legi, principii şi aplicațiile lor practice în sfera producției industriale şi agricole. In legarea învățămîntului teoretic de practică, un rol important îl au excursiile şi vizitele, în special în locurile de producție — uzine, fabrici, G.A.S., G.A.C., S.M.T.-uri — şi în muzeele şi expozițiile tehnice. Şi în această privință avem exemplul şcolilor sovietice, care organizează numeroase excursii la uzinele electrice, S.M.T.-uri, colhozuri şi sovhozuri, garaje de automobile, depouri de locomotive, şantiere de construcții, turnătorii, stații de radioficare etc.

Trebuie să se folosească pe o scară mai largă metodele demonstrative: filme şi diafilme în legătură cu producția; diferite materiale intuitive ca: piese de maşini, desene tehnice, scheme, modele şi machete de mecanisme, maşini aparate, mostre de materii prime şi mostre de producție, mostre de soluri şi semințe etc.

De asemenea un rol important îl are aplicarea metodei de laborator. In prezent, predarea fizicii, chimiei, ştiințelor naturale se face încă în multe şcoli într-un mod abstract, teoretic. Este necesar ca elevii să efectueze cît mai multe experiențe. Pentru aceasta e necesar ca laboratoarele şcolilor să fie bine înzestrate cu aparatura necesară, iar lecțiile să fie organizate astfel încît să prilejuiască demonstrația.

La realizarea învățămîntului politehnic contribuie de asemenea aplicarea tuturor celorlalte metode de legare a teoriei de practică pe care şcolile noastre le folosesc şi în prezent, deşi pe o scară redusă. In această categorie intră de exemplu efectuarea la matematică a diferitelor lucrări de teren: măsurători, determinarea de distanțe pe teren, de suprafețe, de volume; la geografie a exercițiilor de orientare cu ajutorul hărții şi busolei etc.

Dar este nevoie şi de aplicarea unei metode noi, specifice, aceea a lucrărilor practice. Lucrările practice se pot desfăşura fie în cadrul şcolii, în atelier şi pe terenul experimental, fie în afara şcolii, elevii făcînd practică direct în producție la diferite între-

(Continuare în pag. 3-a)

Conduși de partid, biruind greutățile, alături de toți oamenii muncii, minerii pășesc cu fermitate pe căile cincinalului. Mai mult cărbune, minereu de fier și de alte metale, minerale, escavarea mai rapidă a tunelelor subterane — iată ținta muncii lor de zi cu zi.

Odinioară minerii își cîntau obida în versuri ca acestea:

„Cînd plini de praf, cu pașii trudiți
Ieșim din mină obosiți
Ne doare că-n lumina sa
Pămîntul ține-o lume rea"

Astăzi, altfel ar trebui să sune cîntecul acesta. Poate ca în titlul nostru.

Cînd după muncă, osteniți
Ieșim din mină mulțumiți,
Invingători vă spunem vouă:
Pămîntul ține-o
lume nouă!

MESERIA CEA DRAGĂ

Zamfirescu Mihai, delegatul oficiului de recrutare a brațelor de muncă din Rîmnicu Vîlcea, s-a urcat în tren cu 15 băieți. Toți își exprimaseră dorința să plece în Valea Jiului să se facă mineri.

— Toți vreți mină, băieți? — îi întrebă din nou Zamfirescu.

— Da — au răspuns, unii mai mult, alții mai puțin convinși.

— Și tu Drăghici?

— Da tovarășe — răspunse Petre — tot miner mă fac și eu, de aceea plec în Vale...

— Că pleci văd eu — îl mai încercă Zamfirescu — dar nu pricep de ce. Tu ai meserie frumoasă, bună, ce mai vrei? Acum, cînd părinții tăi sînt bătrîni, tu, cel mai mare din copiii lor, îi părăsești în loc să-i ajuți?

— Da, chiar acum plec. De aceea m-am urcat în tren. Plec acolo tocmai ca să-mi ajut părinții; o să vedeți voi.

Hotărîrea lui Petre era fermă și nu-l putea abate nimeni.

...Delegatul Zamfirescu bătu la ușa directorului adjunct al minei Petrila, tov. Centeri Ioan.

— V-am adus cîțiva băieți buni — spuse el aplecîndu-se politicos. Vor să se facă mineri.

Ii prezentă apoi pe rînd.

La urmă, cînd și Petre ajunse în fața directorului adjunct, Zamfirescu ținu să mai adauge:

— Tovarășul... a venit cu noi, dar să știți că nu-i recrutat de oficiul nostru și, prin urmare, nici nu ne asumăm răspunderea pentru... mă-nțelegeți.

Petre se retrase puțin și tăcu.

— Și tu vrei să te faci miner? — îl întrebă Centeri.

— Vreau — răspunse Petre scurt, ridicîndu-și privirea.

— Păi tu știi ce-i aia mină?

— Nu știu, dar învăț eu cu timpul.

— Bine — zise directorul adjunct, pregătind un bon pentru cazarea tinerilor

Inainte de a pleca spre casă, Zamfirescu mai adăugă cîteva superlative la adresa celor recrutați de el:

— Tovarășe director, ăștia paișpe băieți sînt bomboane nu altceva. Ies niște mineri tari din ei. Ți-o fi mai mare dragul. Insă — continuă delegatul — apropiindu-se de urechea directorului — nu prea-mi convine mie de ăla... Drăghici. Nu l-a chemat nimeni. A venit singur și... de, eu nu-l puteam trimite acasă. Vedeți d-voastră, poate scoateți ceva și din el, eu însă, repet, nu garantez, cunosc eu marfa...

...De fiecare dată cînd vin oameni noi în sector, tînărul maistru minier Virgil Serea încearcă să se apropie de ei. Discută prietenește, le vorbește despre minerit, despre oamenii din mină. O face aducîndu-și aminte de vremea cînd a venit și el să învețe meseria asta aspră cum e cărbunele, dar frumoasă. Serea știe cît de mult face o vorbă bună unuia care vine și nu cunoaște pe nimeni. Și-n afară de asta el mai e și secretarul organizației U.T.M. din sectorul I.

Serea și l-a apropiat încetul cu încetul și pe Petre Drăghici. A văzut el chiar de la început că ăsta-i un băiat serios, cu dragoste de muncă.

— Tinere vîlcean — îl luă Virgil într-o zi prietenește pe Drăghici — tu vrei să înveți mineritul, vrei să te faci un miner bun?

— Vreau, tovarășe maistru, vreau să lucrez într-o brigadă.

— Bine, uite, eu o să intervin la conducerea sectorului să te dea la o brigadă de tineret.

Și într-adevăr noul venit a intrat în brigada de tineret a lui Nicolae Tăian, care lucrează la pregătiri în cărbune — galerii, suitori etc. E o brigadă mică, dar voinică. Are numai șase tineri, dintre care patru utemiști. Anul ăsta încă n-a fost lună în care să nu depășească planul cu mai puțin de 40 la sută. Aici în brigadă învăță Petre Drăghici meseria de miner. Cu ajutorul tovarășului Tăian, responsabilul brigăzii, el a devenit ajutor de miner.

Incă în primele trei luni de lucru toți membrii brigăzii au cîștigat insigna de miner fruntaș. Pentru Petre aceasta a fost o sărbătoare. El nu mai întîlnise un asemenea eveniment în viață. Odată cu insigna a luat și 600 de lei primă, așa încît în luna mai a luat un salariu de 1.980 lei. Adevărat e că nici într-o lună, chiar atunci cînd a fost vagonetar, el n-a cîștigat mai puțin de 1.000 de lei. Acum se califică miner, mai are cîteva luni și se prezintă pentru a doua oară în fața comisiei de examinare.

Petre n-a uitat să-și respecte angajamentul față de părinți: el le trimite în fiecare lună cîteva sute de lei.

De-ar ști Zamfirescu că din cei 15 tineri pe care i-a adus din Rîmnicu Vîlcea, cel mai harnic miner este tocmai Petre, Petre Drăghici! Da, chiar cel în care a avut mai puțină încredere.

CORNEL ARMEAN

Primul echipament

Notă — CUPA UNOR CONSTRUCTORI

Ministerul Minelor are un plan, pe care și-l realizează prin direcția sa de investiții, cu ajutorul Ministerului Construcțiilor.

E vorba despre construcțiile cu caracter social-cultural ce se clădesc în regiunile miniere.

Dintre acestea, un important capitol îl ocupă blocurile muncitorești. Minerii din Lonea și Uricani au cîte un restaurant nou, frumos, bine utilat. La Petrila și Vulcan sînt magazine noi, aspectuoase, bine aprovizionate. La Lupeni și Bărbăteni s-au clădit cinematografe noi, bine aerisite, comode.

Dar dacă planul de construcții de locuințe ar fi fost îndeplinit, încă un număr de cel puțin 157 familii de mineri, întorcîndu-se de la restaurant, cinematograf, magazine sau parcuri s-ar fi îndreptat spre locuințele noi, frumoase.

Aceste 157 familii au fost însă lipsite de prilejul unei bucurii pe drept meritate, prin faptul că Ministerul Construcțiilor — respectiv Trustul 7 Construcții — nu și-a ținut promisiunea.

Ministerul Construcțiilor are și el un plan. Pentru realizarea lui valorică trebuie începute lucrări noi. Aici se pot obține, cu mînă de lucru aproape calificată, lucruri mari. Așa se explică depășirea planului la lucrări noi cu 41 la sută.

La terminări și finisări interioare și exterioare sînt necesari lucrători bine calificați. Munca e mai pretențioasă și cere un volum mai mare de manoperă. Beneficiul e mai mic. Deci, se poate face și mai tîrziu. Rezultatul? Planul realizat doar în proporție de 75 la sută.

Mai sînt încă un mare număr de blocuri împrăștiate în toată Valea Jiului, care deși predate de doi-trei ani au tencuielile interioare și exterioare neterminate. Aceasta în cel mai bun caz, deoarece unele sînt încă complect neterminate.

...E ca și cum la masa unui restaurant ar sta doi tovarăși — un miner și un constructor. Fiecare are în fața lui cîte o cupă din care cinstesc Ziua minerului. Minerul, cinstind o perioadă grea de muncă, ridică o cupă obișnuită, dar aproape plină — cupa realizărilor. Constructorul, puțin încurcat, în fața unei cupe mari, burtoase, e neplăcut impresionat de faptul că încercînd să o ridice, constată că e cam prea ușoară.

Pentru a fi umplută această cupă se așteaptă din partea tovarășilor de la Ministerul Construcțiilor, îndeplinirea mai conștiincioasă a sarcinilor privind locuințele făcute pentru mineri

ED. MARCOVICI

Poștașul

— Scrisori, ziare și revisteee..., scrisori, ziare și revisteee...

Și cum era dimineață, prin ferestrele deschise ale blocurilor gospodinele auziră răzbind vocea cunoscută a poștașului. Azi e mai vesel ca alte dăți. De ce oare?

Cîteva femei ieșiră curioase la geamuri, altele în prag.

— Ce-mi aduci azi, poștașule — — întrebă o femeie.

— N-am venit cu mîna goală. V-am adus o scrisorică tocmai din Predeal. Mi se pare că-i de la fata dumitale.

Primind plicul, femeia zîmbi bucuroasă.

— Da, da — încuviință ea. Mi-a scris Stela, fiica mea, care a plecat la odihnă. Cînd eram eu de 19 ani, ca ea, nici nu îndrăzneam să mă gîndesc la asemenea concedii. Pe ea a trimis-o Filatura.

Poștașul are mult de umblat pe aci, prin mulțimea asta de blocuri. La început îi venea cam greu să se descurce prin locurile de unde au dispărut vechile case înegrite de fum. Cunoaște toate familiile — peste 350 — care s-au mutat în ultimii patru ani în noile apartamente din Braia, cum numesc minerii acest cartier al Lupenilor.

— Scrisori, ziare și reviste proaspeteee...

O oră întreagă a tot umblat moș Grigore poștașul printre blocurile noi, împărțind tot ce avea în despărțitura tolbei rezervată acestei părți a orașului. Apoi a pornit în jos. Tolba îi era încă plină.

In drumul lui, poștașul parcurge și locuri pe care nu le deservea cu 20 de ani în urmă. Azi trebuie să se oprească și la sanatoriul de noapte al minei, unde duce 10-20 de scrisori, ziare, reviste, la locuințele noi abia ridicate de muncitori cu ajutorul împrumutului acordat de stat pe termen lung, la noua maternitate unde aduce deseori multe scrisori, telegrame și reviste. E bucuros poștașul că a avut cîte o noutate pentru fiecare, că orașul strălucește de curățenie și-i împurpurat de drapele, că de vreo 11 ani nu mai intră cu teamă și cu șapca în mînă în fostul cazinou și în fostul club al exploatatorilor, azi devenite școala și clubul tinerilor care vor să învețe meseria de miner.

Poștașul e îmbrăcat astăzi în straie noi. Are doar de dus telegrame, multe telegrame la mineri ca Damian Ioan, Popa Ioan, Dobay Ioan, Bartha Eugen, Fazekaș Dionisie, Nicula Loghin și mulți alții. Le scriu ostași și ofițeri ai armatei noastre populare profesori, muncitori metalurgiști, furnaliști, textiliste, feroviari, constructori, artiști, medici, pionieri.

Toți oamenii muncii îi felicită azi prietenește pe mineri și le urează succes în lupta pentru mai mult cărbune.

ELENA FLOREA

În Valea Fierului

Ca să mergi de la Iacobeni la minele de mangan din Valea Fierului poți folosi mai multe căi: o cărăruie îngustă te strecoară printre cetinișuri, funicularul merge, iar pe drum circulă mașinile care transportă manganul scos de minerii Dornei din rărunchii munților.

Pe orice cale ai merge te întîmpină mai întîi văile prăpăstioase, pîraiele care își fac drum zgomotos printre stînci, cetinișurile printre care de-abia se strecoară razele jucăușe ale soarelui.

Pe aceste drumeaguri cu ani în urmă mergeau minerii Dornei încălțați în opinci.

Valea Fierului s-a schimbat mult în anii aceștia. S-au deschis noi șantiere. Minerii au început să muncească cu mult drag.

Ne apropiem de un șantier deschis de cîțiva ani. Cum ajungi aici, vezi mai întîi cantina, dormitoarele și clubul. Numai după aceea îți apar în toată măreția lor cele 5 cuptoare de mare capacitate în care se prăjește carbonatul brut pentru a i se îmbunătăți calitatea. Alături de cuptoare se aude duduitul celor trei compresoare. Aici este „inima minei". De aici se pun în mișcare zecile de perforatoare mecanice. Mecanicul Varvaroiu Ilarion, „doctor" vrednic, se îngrijește ca inima minei să funcționeze tot timpul normal.

De la aceste instalații se ridică un dîmb. Este mina căutată. Intr-o cabană mică, utemiștii Alexevici Mihai și Damian Ioan, care au absolvit nu de mult școala minieră, încheie situația de sfîrșit de lună. Și în luna aceasta brigăzile de tineret conduse de Sidoriuc Ilarion și Grămadă Avram, care sînt în întrecere, dau zilnic peste plan cîte o tonă de minereu de mangan.

Pe acest șantier lucrează mulți tineri. Unii sînt absolvenți ai școlii profesionale de mineri, alții au învățat aici meseria de la cei cu experiență.

Galeriile nr. 2 și 3 sînt ca doi ochi negri săpați în obrazul dîmbului minei. In aceste galerii lucrează brigăzile conduse de Sidoriuc și Grămadă.

In gura galeriei l-am găsit pe tînărul miner Bălan Vasile din brigada lui Sidoriuc. Era necăjit. Impreună cu echipa sa a venit dimineața cu 10 minute înainte de ora fixată. In acest timp echipa și-a pregătit lămpile de carbid, a intrat în abataj și a controlat armătura pentru asigurarea securității muncii. Cele două perforatoare s-au pus apoi în funcțiune de către tinerii Bălan Vasile și Canciuc Filaret. Explozibilul și „găluștele" erau gata pregătite pentru încărcarea scobiturilor.

— Gata băieți, retragerea! — strigă tînărul Bălan. Băieții s-au retras după un cot. Una cîte una se aud răbufnind împușcăturile, care rup din măruntaiele muntelui bulgări de mangan și material steril. Manganul este încărcat și scos de vagonetarii Sovan Toader și Florea Gheorghe. Cu materialul steril se umplu golurile în urma împușcării. Brigada lui Sidoriuc Ilarion, pregătindu-și mai bine locul de muncă, după exemplul tinerilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu", și folosind metoda de exploatare în fîșii orizontale reușește să dea zilnic cîte o tonă de mangan peste plan.

După împușcarea și selecționarea manganului de materialul steril, brigada trebuie să înainteze, să armeze abatajul, pregătind condiții bune schimbului următor. Dar iată că nu este pregătit lemnul de mină.

...De aceea era necăjit tînărul miner Bălan Vasile.

— Am spus cu două zile înainte că s-a terminat lemnul de mină și conducerea tehnică nu a luat nici o măsură. Ce să facem acum? Să stăm?

Băieții lui Sidoriuc n-au stat. Au luat inițiativa și au adus singuri lemnul de mină din pădurea apropiată. E drept că s-a pierdut timp, dar cu eforturi au îndeplinit și planul de armare.

Membrii brigăzii condusă de Grămadă Avram muncesc, la fel ca și „adversarii" lor, cu mult entuziasm. Pînă la urmă nu se știe cine va cîștiga întrecerea.

Minerii dorneni din Valea Fierului își iubesc meseria. Ei înving greutățile care se mai ivesc și merg înainte. Nu de mult, sub presiunea pămîntului greu de apă, în galeria unde lucrează brigada de tineret condusă de Sidoriuc Ilarion începuse să se audă un zgomot ciudat. Abatajul se surpa. Cu ajutorul membrilor brigăzii s-au luat îndată măsuri și abatajul a fost salvat.

Minerii mai în vîrstă, ca Spînu Marcu, povestesc tinerilor despre salariul mizer, despre condițiile proaste de locuit din trecut. Tinerii ascultă toate acestea ca pe un basm. Ei cîștigă fiecare peste o mie de lei. După orele de muncă merg la club, joacă șah sau încing discuții. Cu Spînu Marcu, miner mai în vîrstă, poți deschide acum o discuție despre minerit, dar și despre cărți. El are acasă o bibliotecă personală. Ii place ca în fiecare lună să cumpere și cîteva cărți. De curînd a citit cartea „Mizerabilii" și din romanele lui Liviu Rebreanu.

Și șantierul acesta este doar un singur punct din Valea Fierului și din bazinul minier al Dornelor!

AURELIA CACINA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Suceava

La clubul minei Petrila

Campionatul categoriei A

Așteptăm un fotbal de calitate

După o întrerupere de aproape 2 luni, cele mai bune echipe de fotbal din țara noastră se întîlnesc, din nou, pe terenurile de sport. Ieri s-a desfășurat primul joc din cadrul returului campionatului categoriei A. Unele dintre echipele noastre pornesc din nou la drum, în lupta pentru titlu, iar altele pentru părăsirea zonei periculoase a retrogradării. Nu este exclus ca și în actualul campionat, la fel ca și în alți ani echipa campioană și cele care retrogradează să nu poată fi cunoscute decît în ultima etapă.

In scurtul răgaz dintre tur și retur, (scurt pentru fotbaliști, desigur, dar foarte lung pentru amatorii de fotbal) majoritatea echipelor noastre și-au intețit pregătirile, au stabilit noi scheme tactice, și-au reîmprospătat loturile.

Știința Cluj — de pildă — s-a pregătit cu multă atenție pentru ca în returul campionatului să ofere numeroșilor săi susținători jocuri mai bune ca nivel. In echipa studenților a fost introdus juniorul Mureșan, un tînăr cu multe perspective. Mureșan a fost selecționat deseori în reprezentativa de juniori a R.P.R. și a avut comportări remarcabile. Rămîne ca noul antrenor al studenților clujeni — fostul internațional Nicolae Munteanu — să asigure echipei omogenitatea și un plus de pregătire tehnică individuală. La Dinamo București situația pare calmă. Dinamoviștii beneficiază în prezent de aportul cîtorva jucători tineri — Nunweiler, Voica, Isghireanu — însă jocul desfășurat duminică în compania echipei Progresul București nu poate totuși mulțumi. Aceeași lipsă de insistență în fața porții despre care cronicarii de fotbal s-au săturat să tot scrie. Dinamo București are de apărat, la 26 august, onoarea echipei și chiar a țării. Se știe că la această dată, campioana noastră va înfrunta echipa campioană a Turciei, Galata Serai, în competiția dotată cu „Cupa campionilor europeni". Renumele de care se bucură dinamoviștii peste hotare trebuie să fie un imbold pentru jucătorii echipei de a nu știrbi din prestigiul binemeritat pe care și l-au cucerit. Din ce în ce mai bună pare a fi situația la Locomotiva Timișoara. „Campioana meciurilor nule" din tur a abandonat, se pare, tendința de a practica un joc pur defensiv. Victoria repurtată recent de feroviarii timișoreni în fața fruntașei clasamentului este un indiciu că la Locomotiva Timișoara e pe cale de a se statornici un obicei sănătos: jocul ofensiv. Colega ei de asociație Locomotiva București își continuă pregătirile și este de dorit ca în returul campionatului să se comporte pe măsura jucătorilor de valoare care compun echipa. In plus, așteptăm să-l vedem pe Ene II pe teren și nu pe tușă așa cum s-a întîmplat în prima parte a campionatului. Este un jucător tînăr, plin de talent, în care specialiștii și-au pus mari speranțe și numai lipsa de curaj a antrenorilor săi (Ronay Francisc și Bazil Marian) a făcut ca tînărului centru atacant să nu i se poată valorifica calitățile.

Reluarea campionatului republican de fotbal pune însă în fața forurilor competente din C.C.F.S. și o altă problemă: aceea a întîlnirilor internaționale intercluburi și între țări. Ni se pare totuși că în ciuda repetatelor afirmații competente, privind necesitatea perfectării mai multor întîlniri internaționale cu echipe străine, în țară, dar mai ales peste hotare, în practică această problemă nu se realizează decît într-o mică măsură. Pentru că a perfecta un singur meci inter-țări în toamna acestui an (la Sofia, cu R.P. Bulgaria) nu este deloc o soluție menită să ajute fotbalul nostru. La fotbal — spre deosebire de alte sporturi — avem în acest an un calendar sportiv internațional extrem de sărac. Și culmea este că se continuă — pînă cînd?! — a se vorbi într-una de „necesitatea întîlnirilor internaționale". Este timpul să se treacă la fapte.

Echipele noastre au nevoie de mai multe întîlniri internaționale, însă nu cu echipe de mîna a doua sau a treia, ci cu formații puternice, cu renume pe arena internațională. Prima etapă a returului campionatului categoriei A la fotbal programează următoarele partide:

Știința Cluj-Progresul București, Dinamo București-Dinamo Bacău, C.C.A.-Dinamo Orașul Stalin, Locomotiva Timișoara-Energia Flacăra Ploești, Progresul Oradea-Știința Timișoara.

R. CALARAȘANU

ACTUALITATEA pe scurt

O surpriză pentru pionieri

Am făcut o scurtă vizită la Palatul Pionierilor. Deși ora-i destul de matinală stăpînii palatului erau de mult la... treabă. Mă plimbam pe aleile umbrite ale parcului cînd atenția îmi fu atrasă de o cascadă de rîsete. Indreptîndu-mă către acel loc am ajuns la bazinul de înot.

Frumos bronzați de soare, copiii se bălăceau în apa cristalină a bazinului. Se bălăceau, nu-i prea bine zis. Așa cum am aflat mai tîrziu pionierii se antrenau în vederea participării la tradiționala competiție de înot „Cupa Scînteii pionierului". Curînd i-am părăsit pe înotători urîndu-le mult succes. Mă îndreptam spre serele palatului cînd iarăși aud zgomot. Gălăgioșii erau de data aceasta niște turiști. Frumos echipați, cu rucsacurile în spate, cei aproape 20 de turiști erau gata de drum.

— Incotro?

— Pe Dunăre într-o expediție științifică, mi-a răspuns un tînăr care-i însoțea, accentuînd nu știu de ce pe ultimul cuvînt.

— Ei, așa vacanță mai zic și eu.

L-am privit pe cel care vorbise.

— Ion Vasilescu, inginer — s-a recomandat el.

Și din vorbă-n vorbă ne-am împrietenit. Cum nu toată lumea e în vacanță, noul meu prieten m-a invitat să vizitez viitorul parc zoologic al palatului.

— E vorba de-o surpriză pe care-o pregătim pionierilor la deschiderea noului an școlar.

M-am apropiat de locul unde trebăluiau niște tîmplari. La cîțiva metri în fața noastră se înălțau garduri mari de sîrmă.

— Lucrările de amenajare a parcului sînt pe sfîrșite. In curînd vom începe instalația de apă. Este de fapt ultima operație.

— Și-acum să ne începem vizita.

Noua mea cunoștință se dovedi un ghid excelent.

— Aici — zise el arătîndu-mi o cușcă imensă — este porumbăria. Mulți copii se îndeletnicesc deja cu creșterea porumbeilor și în deosebi a celor obișnuiți. De aceea noi vom crește aci numai porumbei de rasă. Deocamdată avem doar 4 rase. Peste puțină vreme poate numărul speciilor va crește.

Cu excepția instalației de apă totul era aici pregătit.

— Alături este fazaneria. Locatarii sînt pe drum, ca să zic așa. Pe cei de la Podul Pitarului îi așteptăm să sosească azi sau mîine și pe cei de la Timișoara peste cîteva zile.

Cu același interes mi-a vorbit tovarășul inginer și despre cele 4 rase de găini sau despre cele 3 de rațe ca și despre rasele de gîște care se vor găsi aici.

— Cele două căprioare pe care le vedeți colo în iarbă au fost prinse acum cîteva zile. Ele au și cîțiva pui. Familia lor ca și cea a cerbilor lopătari pe care-i avem încă de pe acum se va bucura de cea mai mare libertate. Intregul parc le stă la dispoziție.

Cineva trece pe lîngă noi purtînd pe brațe o tavă încărcată: farfurii cu carne tocată și lapte.

— E hrana cumetrelor noastre și-a puilor lor.

— Aveți așa dar și vulpi?

— Desigur, două sau trei rase.

Ceva mai încolo doi porci mistreți — destul de tineri încă — își împărtesc frățește rația de lapte.

Vizita noastră se apropie de sfîrșit. Tovarășul Vasilescu mă asigură încă odată că pînă în septembrie totul va fi gata. Deci, pionierii au un motiv în plus de bucurie...

V. RANGA

Instantanee

Podețul către cărți

In orășelul Bicaz, alături de care se construiește hidrocentrala „V. I. Lenin", se află un centru al „Librăriei noastre". Toate-s bune pînă aici — există acolo și cărți și vînzători, nu lipsesc nici cumpărătorii. Numai că nu-i chiar așa de ușor, să ajungi în interiorul librăriei. Ba, ca s-o faci, pot spune îți riști serios integritatea corporală. De ce? Pentru că ușa librăriei, care se află la o anumită înălțime față de nivelul străzii, e legată de aceasta printr-un podeț — un fel de prispă. Ei bine, prispa este într-așa o stare, încît numai un om foarte curajos se încumetă s-o treacă, pentru a ajunge la cărți. Scîndurile sînt desfăcute și stau gata să se prăbușească la orice atingere a unui trecător.

In fiecare zi vin la librărie tinerele vînzătoare (realizînd probabil adevărate performanțe atletice atunci cînd sar peste scîndurile rupte), adesea trec prin fața tovarăși de la Sfatul Popular, comitetul de U.T.M. al șantierului este numai la doi pași de magazin însă niciunuia nu-i trece prin gînd că podețul librăriei trebuie totuși reparat. Și pentru aceasta sînt necesare doar trei lucruri: scîndură, cuie și... bunăvoință. Scînduri, slavă domnului, sînt cîte vrei, cuie la fel... dar ce te faci cu bunăvoința!?

DAN LAZARESCU

FRAȚII

Printre minerii buimăciți de aburii a două nopți nedormite și de tensiunea din timpul grevei, stăruia un murmur surd, ca din păminturi.

Mai deoparte, cam în stînga uzinei electrice, rezemat de zidul umezit și rece al scundei fabrici de cărămidă, clădită doar cu cîțiva ani în urmă, dintr-un grup de tineri vagonetari, Ilarie Greuceanu, un tînăr palid și mărunțel, povestea alene, cu întreruperi lungi, fără să-i pese dacă-i ascultat ori ba:

— Știi... la noi pe Mureș nopțile de august îs fără samăn de faine... Satul îi așezat în cîmpie... In jur miriști largi, cu clăi de grîu împrăștiate între haturi și din loc în loc cîte un măr, ori un cireș amar, sub care la amiază, după secere, te așezi să îmbuci cîte ceva, ori să dai peste cap „un ol" de apă rece, păstrat de seara sub vreun snop neîntors, reavăn de rouă... Luna răsare albă de dincolo de Mureș...

— Știi... și, după ce iese luna plină, se face un timp cum îi mai bun de prins pește... Eu aveam nărav să ies la pește cu frate-mio, Aron, care acum îi cătană la Deva... Ieșeam cît ce se întuneca... Aron sărea din podul șurii unde dormea, își azvîrlea un bruș de mămăligă în sîn, momeală pentru pești și pentru foamea noastră — și hai Ilarie!.. Ne potopeam spre fundul grădinii, către un desiș de răchită și sălcii, unde aveam pitulată barca și sculele de pescuit... Și-apoi ne suiam în barcă și mînam pînă-n dricul Mureșului... Se întîmpla cîteodată să nu prindem nimic, dar asta nu fiindcă eram proști pescari, ci de altceva...

Confruntarea

6 august 1929 — de I. TELLMANN-Lupeni

Gravură în linoleum expusă la „Expoziția de stat de grafică" București

Lupeni, 1929

Din pricina lui frate-mio, lui Aron, care avea peste Mureș, la cîțiva kilometri mai jos de satul nostru, o drăguță... și cînd îl apuca dorul de ea, numai ce mă trezeam cu el: „Ilarie, dă-i lopeți..." Atunci știam că ori ce i-aș spune nu-l pot întoarce din drum. Pînă ce nu-și vedea mîndra, nu se stîmpăra... Acum, într-o vreme, ce-o fi sucit, ce-o fi învîrtit, că era mai să-și rupă capul pentru ea... Il prinseseră niște hăndrălăi din satul fetei și de nu eram eu pe aproape să sar cu o vîslă, îl zdrobeau în picioare... Ehe.. așa o fost!... Și-apoi mi s-or stins părinții... Găzdoiu' Liță ne-a luat „cu legea" pămîntul, lăsîndu-ne pe drumuri... De atunci nu m-am mai văzut cu Aron... Eu mi-am găsit lucru aici, în găurile astea ale voastre, iar pe el l-au luat la cătănie...

Ilarie tăcu. Intr-un tîrziu se trezi oftînd:

— Eh! Tare aș vrea să-l mai întîlnesc pe Aron... Mi-i dor de el... Cine știe cîte o fi îndurînd în cătănie!

Vorba lui Ilarie se frînse. Ortacii care-l ascultau săriră în picioare:

— Ce-i?

Prin mulțimea minerilor greviști strînși lîngă uzină se iscă gălăgie:

— Vin cătanele!

— Is și jăndari, și grăniceri, și polițai...

— I-au îmbătat la „Casină"...

— Cică-i pun să puște în noi!

— Să îndrăznească!...

— Vin!... Ne-au prins din toate părțile...

— Eeeh! Mama lor...

Cele ce urmară Ilarie le văzu într-un fel de tablou halucinant parcă de pe altă lume, ca-ntr-un film... Venirea armatei... așezarea ei în linie de atac... Amenințările prefectului Rozsvany ...răspunsurile mînioase ale minerilor.. Rozsvany descărcîndu-și pistolul în capul tînărului miner Vitoș Gavrilă... și apoi nebunia care a urmat... Ochi sticloși, de soldați îndobitociți de băutură. Fierul baionetelor lucind... Greviștii apărîndu-se cu pumnii goi de mușcătura gloanțelor și tăișului baionetelor... Sînge, gemete, blesteme la adresa domnilor și-a celor care-i mai rabdă pe pămînt...

Cînd se dezmetici, dîndu-și seama de grozăvia clipei, Ilarie se trezi singur sub amenințarea baionetelor... Un salt și se află în fața gurii larg deschisă a unui cuptor al fabricii de cărămidă. Inc-un salt și ar fi scăpat dacă în clipa aceea nu l-ar fi văzut un grănicer, cu capela bălăbănind pe-o ureche:

— Stai! Stai, anticristule!...

Ilarie își simți șira spinării scăldată de-o sudoare rece. „Vocea, ocea asta..."

— Stai! mai auzi el aproape de tot.

Se întoarse brusc și încremeni:

— Aroane! Tu?!

Grănicerul scăpă arma din mîini, lărgindu-și ochii:

— Ilarie! — albi el cu-o suflare de groază. Iși recunoscuse fratele.

Un ofițer se apropie în fugă, cu un pistol fumegînd în mînă.

— Ce-i rîtane? Nu-ți cunoști datoria?!...

...Și, înainte de-a putea fi împiedecat de Aron, își îndreptă pistolul spre grevist.

IRIMIE STRAUȚ

După naționalizarea Companiei Canalului de Suez

Președintele Nasser și-a amînat vizita în U. R. S. S.

CAIRO 11 (Agerpres). — TASS transmite: Agenția Men anunță că avînd în vedere situația care s-a creat, președintele Egiptului, Gamal Abdel Nasser și-a amînat pentru un timp vizita în Uniunea Sovietică.

Declarațiile guvernelor R. P. Polone și R. P. Ungare

VARȘOVIA 11 (Agerpres). — După cum anunță agenția P.A.P. la 11 august guvernul R.P. Polone a dat publicității o declarație în legătură cu naționalizarea Canalului de Suez și cu conferința convocată la 16 august la Londra. In declarația se subliniază că naționalizarea Canalului de Suez decurge din însăși drepturile suverane de netăgăduit ale Republicii Egipt.

★

BUDAPESTA 11 (Agerpres). — După cum transmite M.T.I., la 11 august a fost dată publicității la Budapesta declarația Ministerului Afacerilor Externe al R.P. Ungare în legătură cu naționalizarea de către Egipt a companiei Canalului de Suez.

16 august — zi de grevă generală în toate țările arabe și musulmane

CAIRO 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 august a avut loc în piața At-Tahrir din Cairo un mare miting pentru susținerea hotărîrii guvernului Egiptului de a naționaliza Compania Canalului de Suez. Mitingul a fost convocat de Asociația de luptă pentru eliberarea popoarelor musulmane, care unește organizațiile arabe și musulmane din mai multe țări ale lumii. La miting au participat reprezentanți ai organizațiilor obștești din Egipt și organizațiilor arabe și musulmane din 26 de țări ale Asiei, Africii și Europei.

Mitingul a fost deschis de cunoscutul fruntaș al vieții publice șeicul Abdul Latif Draz.

La miting au rostit cuvîntări și reprezentanți din Maroc, Algeria, Tunis, Palestina, Siria, Liban, Iordania, Yemen, Sudan, Afganistan, Nigeria, Coasta de Aur, Somalia, reprezentanți ai organizațiilor musulmane din R. P. Chineză, India, Iugoslavia, Albania și din alte țări.

In aplauzele și aclamațiile furtunoase ale asistenței, a fost adoptată în unanimitate o rezoluție care afirmă „sprijinul deplin acordat președintelui Gamal Abdel Nasser în hotărîrea sa istorică cu privire la naționalizarea Canalului de Suez și restabilirea drepturilor stăpînilor săi legali". In rezoluție sînt condamnate „încercările imperialiste de amestec în treburile interne ale Egiptului ceea ce înseamnă o încălcare grosolană a drepturilor internaționale și a prevederilor Cartei O.N.U.".

Participanții la miting au hotărît să declare ziua de 16 august — zi de grevă generală în toate țările arabe și musulmane.

A fost constituit un comitet care a fost însărcinat să facă cunoscută această hotărîre tuturor statelor ai căror reprezentanți au participat la miting.

Pregătiri în vederea sărbătoririi lui 23 August la Moscova

MOSCOVA 11 (Agerpres). — Corespondentă specială. La 23 August, în cinstea celei de a 12-a aniversări a eliberării Romîniei, în parcul Gorki din Moscova se va deschide expoziția „Republica Populară Romînă pe drumul construirii socialismului", care va înfățișa locuitorilor Moscovei importantele realizări ale poporului romîn, înfăptuite sub conducerea partidului în anii de după eliberarea țării.

Intre 20—30 august în capitala Uniunii Sovietice se vor organiza numeroase alte manifestări în cinstea zilei de 23 August. Societatea pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice va organiza în ziua de 22 august în parcul Bauman o ședință festivă în cadrul căreia vor lua cuvîntul numeroși oameni de știință, artă și cultură și specialiști sovietici din industrie care au vizitat Romînia. Va urma un program artistic dat de Ansamblul de dansuri Moiseev și de cunoscuți artiști sovietici.

Manifestările organizate la Moscova în cinstea celei de a 12-a aniversări a eliberării Romîniei, vor începe în ziua de 26 august cînd în întregul parc Gorki vor avea loc serbări consacrate marii sărbători a poporului romîn. Se va organiza o serată consacrată literaturii și dramaturgiei contemporane romînești, la care vor participa critici literari, scriitori, traducători și artiști ai teatrelor din Moscova, precum și o seară a cinematografiei romînești. Postul de radio Moscova va organiza o emisiune intitulată „Călătorie pe pămîntul romînesc".

In cadrul Clubului Tineretului, tinerii sovietici și-au propus să învețe cîntece și dansuri populare romînești.

In parcul Gorki se vor deschide cîteva chioșcuri la care se vor vinde cărți, reviste și ziare romînești, precum și obiecte de artă populară romînească. Pe lacul din mijlocul parcului se va deschide un restaurant romînesc, instalat pe bordul unui vapor. Pretutindeni în aceste locuri se fac acum intense pregătiri.

Noutăți despre tineretul lumii

NUMEROȘI TINERI VEST-GERMANI SE REFUGIAZĂ IN R.D.G.

După cum anunță presa democrată germană, în ultima vreme s-au înmulțit cazurile cînd tineri vest-germani care sînt de vîrsta recrutării trec în R.D. Germană pentru a scăpa de serviciul militar obligatoriu. De pildă, la Eisenach, unde funcționează un punct de primire a refugiaților din Germania occidentală, au sosit în primele trei săptămîni ale lunii iulie circa 300 de persoane. Peste 100 dintre aceștia sînt tineri în vîrstă de cel mult 25 de ani. La Schönebeck (regiunea Magdeburg), unde s-a organizat de asemenea un punct de primire a refugiaților, sosesc zilnic din Germania occidentală cîte 30-40 de persoane, în special tineri de vîrsta recrutării.

PENTRU CONSTITUIREA UNEI LARGI MIȘCĂRI UNICE A TINERETULUI FRANCEZ

Ca răspuns la apelul adresat de Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Francez pentru crearea unui front unic al tineretului francez, în departamentele Franței au început să aibă loc întruniri în cadrul cărora tinerii aparținînd diferitelor organizații progresiste își spun hotărîrea de a se uni în lupta lor pentru o viață mai bună.

„L'Humanité" relatează că o astfel de întrunire importantă a avut loc recent la Oyonnax (în departamentul Ain) din inițiativa organizațiilor departamentale ale Partidului Comunist Francez, ale Uniunii tineretului republican francez, a Uniunii tineretului francez de luptă împotriva războiului din Algeria și a altor organizații progresiste de tineret. In cadrul întrunirii au luat cuvîntul numeroși tineri, reprezentanți ai tinerilor muncitori din diferite fabrici și uzine din departamentul Ain, ai tinerilor muncitori agricoli etc. care au arătat că unitatea de luptă a tineretului este cea mai importantă condiție de succes a acțiunilor pentru apărarea drepturilor tinerilor muncitori.

Participanții la miting și-au luat angajamentul să creeze în diferite localități ale departamentului Ain, organizații locale unice ale tineretului. „Adunarea de la Oyonnax — scrie „L'Humanité" — arată că Congresul al XIV-lea al partidului a avut dreptate să se adreseze tineretului din întreaga țară chemîndu-l la acțiune pentru constituirea unei largi mișcări unice a tineretului".

De peste HOTARE

Componența delegației sovietice la Conferința de la Londra

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a numit Delegația Sovietică la conferința de la Londra în problema Canalului de Suez: D. T. ȘEPILOV (conducătorul delegației), V. S. SEMIONOV, G. T. ZAIȚEV.

Ecouri la declarația sovietică în problema Canalului de Suez

R.P. BULGARIA

SOFIA 11 (Agerpres).— A.T.B. transmite: „Rabotnicesko Delo" publică un articol redacțional în care scrie că declarația guvernului sovietic în problema Canalului de Suez este pătrunsă de năzuința fermă a U.R.S.S. de reglementare pe cale pașnică a tuturor litigiilor în conformitate cu drepturile și interesele legitime ale popoarelor.

Propunerea guvernului sovietic ca și Bulgaria să participe la proiectata conferință internațională, subliniază în încheiere „Rabotnicesko Delo" este salutată de întregul nostru popor.

ANGLIA

LONDRA 11 (Agerpres). — In ziarele engleze continuă să apară vii comentarii în legătură cu declarația guvernului sovietic în problema Canalului de Suez. Căutînd să atenueze impresia produsă de declarația guvernului sovietic asupra cercurilor largi ale opiniei publice din Anglia, „Daily Telegraph and Morning Post" și alte ziare burgheze se străduiesc să o prezinte drept un „act de propagandă". Comentatorii mai multor ziare de dreapta, fără a aduce nici un argument întemeiat împotriva propunerilor cuprinse în declarație, cer respingerea acestor propuneri.

In coloanele ziarelor sînt publicate de asemenea știri care atestă că anumite cercuri engleze n-au renunțat la politica de presiuni și amenințări militare împotriva Egiptului.

Corespondentul ziarului „Daily Herald" relatează că guvernul englez a hotărît să intensifice trimiterea pe mare a trupelor în Orientul Mijlociu.

Intr-un articol, publicat în săptămînalul laburist „Forward" Robens avertizează cercurile guvernante din Anglia împotriva încercărilor de a folosi tactica „bîtei" față de Egipt.

SIRIA

DAMASC 11 (Agerpres). — TASS transmite. Toate ziarele acordă atenția principală declarației guvernului sovietic în problema Canalului de Suez. Ele publică expuneri amănunțite ale declarației în prima pagină sub titluri mari.

„Barada" subliniază că „Uniunea Sovietică cere să fie invitate statele răsăritene și arabe pentru discutarea problemei Canalului de Suez".

„An-Nur" publică textul integral al declarației guvernului sovietic sub titlul: „Declarația sovietică spune: Nici o conferință nu poate contesta dreptul Egiptului la naționalizarea companiei Canalului de Suez".

Continuă greva generală în Cipru

LONDRA 11 (Agerpres). — Potrivit știrilor apărute în presă, în Cipru continuă greva generală declarată la 9 august în semn de protest împotriva executării de către autoritățile engleze a celor trei ciprioți — participanți ai mișcării pentru acordarea dreptului de autodeterminare populației insulei.

Agenția Reuter anunță că muncitorii și funcționarii de la aerodromul forțelor aeriene militare ale Uniunii nordatlantice, situat la Kania, de pe insula Cipru, au declarat la 10 august o grevă de 24 de ore în semn de protest împotriva executării celor trei ciprioți.

—••○••—

Neînțelegeri între ofițerii superiori spanioli și Franco

MADRID (Agerpres). — „Buletinul Oficial" al guvernului franchist a publicat un decret prin care generalul Garcia Valino este înlocuit din posturile sale de comisar al Spaniei în Marocul spaniol și de comandant șef al forțelor franchiste din Maroc. In locul său a fost numit generalul Galera Paniagua.

Comentînd această știre, ziarele franceze subliniază că înlocuirea generalului Valino subliniază neînțelegerile care s-au manifestat în ultima vreme între diferiți ofițeri superiori din armata spaniolă și Franco.

Asia de astăzi prezentată de revista „TINERETUL LUMII"

„Energia atomică! Bomba H! Automatizarea! Geneva! Iată cîteva din marile evenimente pe care istoria le-a marcat în ultimii zece ani. Dar există vreunul care să fi lăsat o urmă mai profundă decît acest nume — ASIA?" — *pune întrebarea revista „Tineretul lumii", deschizînd sugestiv o actuală prezentare a străvechiului continent asiatic, căreia îi este rezervat principalul spațiu în numărul 7/1956, apărut de curînd în limba romînă.*

Cîteva fotografii însoțite de explicații și grupate sub titlul: „Cunoașteți Asia cu adevărat"? *ne aduc în fața ochilor imagini ale bogatei culturi milenare pe care au făurit-o popoarele acestui continent: pagoda lui Swe Dagon din capitala Birmaniei, alături de marionetele japoneze Bunroki, pentru mînuirea cărora lui Bungoro Yoșida i-au trebuit 30 de ani; Sar Minar (cele patru turnuri) din Haiderabadul indian și templul budist din Ceylon, în care se păstrează un dinte al lui Budha de acum 2.000 de ani; corabia de marmură din Palatul de vară din Pekin și altarul budist din Hanoi (Vietnam) clădit pe o singură coloană. Acestea sînt doar cîteva din aspectele tezaurului cultural al Asiei. Dar bătrînul continent asiatic, ce păstrează semnele acestor bogății culturale, a început în zilele noastre să se impună și prin alte imagini — mărturii ale unei noi și uriașe forțe ale prezentului.*

Reportajele ilustrate publicate în acest număr din „Tineretul lumii" înfățișează reprezentative tablouri ale acestei îmbucurătoare stări de lucruri.

La fel de convingătoare ca și documentele fotografice sau datele și faptele descrise sînt și desenele cunoscutului pictor Paul Hogarth de sub penelul căruia au ieșit chipuri și aspecte reprezentative din patria celor 600 de milioane de locuitori: barajul Kuanting

ce stăpînește apele năvalnice ale celui mai primejdios din fluviile Chinei de Nord, cîmpul pe care membrii unei gospodării colective din apropierea Pekinului cultivă spanac, unele din spectacolele operei din Ciung King, la care asistența este formată din docheri și muncitori metalurgiști și așa mai departe.

Viața unui alt popor asiatic, care începe să renască și care a scuturat jugul a 350 de ani de regim colonialist, este zugrăvită într-o prezentare intitulată: „Indonezia ilustrată", *sub semnătura lui Hamzah. Este țara în care a avut loc istorica conferință de la Bandung a celor 29 de țări din Asia și Africa și recenta conferință a studenților din aceste două continente. După cîteva pagini urmează un nou articol închinat realizărilor Asiei. De astă dată este vorba despre cinematografia Japoniei.*

Bineînțeles, revista mai prezintă în paginile acestui număr și alte probleme ce interesează pe cititorii săi: comunicatul comun despre întîlnirea conducătorilor Adunării Mondiale a Tineretului și Federației Mondiale a Tineretului Democrat, un reportaj despre Sudanul de astăzi, părerea lui Bruce Turner în cadrul discuției deschisă de „Tineretul lumii" asupra originii jazului, mult așteptata „Pagină a tinerelor fete", o nuvelă de Norah Burke și o corespondență despre strălucitul succes al Circului sovietic la Paris etc.

Atenția ce o acordă revista „Tineretul lumii" prezentării Asiei de astăzi este însă una din expresiile din ce în ce mai des întîlnite în paginile presei internaționale — ale marelui rol pe care-l joacă în viața internațională uriașul continent asiatic.

AL. GOLIANU

Președintele Tito: *Nu poate fi discutat dreptul Egiptului de a naționaliza Canalul de Suez*

BRIONI 11 (Agerpres). — La cererea directorului agenției Taniug, președintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, a răspuns la o întrebare asupra atitudinii guvernului iugoslav în problema naționalizării companiei Canalului de Suez și apropiatei conferințe de la Londra, convocată în legătură cu aceasta.

In primul rînd, a declarat președintele, aș vrea să subliniez că țara noastră este moștenitoarea maritimă legitimă a drepturilor fostei Austro-Ungarii pe baza convenției din 1888. Dar chiar fără a se lua în considerare aceasta, Iugoslavia este una din țările maritime ale Mediteranei și din acest motiv ea este direct interesată în ce privește navigația prin Canalul de Suez.

Sîntem de aceea foarte surprinși că cele trei puteri care au convocat conferința de la Londra au ignorat cu totul interesele țării noastre în această privință, precum și dreptul ei de a participa la orice conferință care ar putea examina chestiunea navigației prin acest Canal. Aceasta nu pare să fie o întîmplare deoarece și alte state care au aceleași interese sau interese similare nu au fost invitate la conferință și acest fapt aruncă o umbră asupra motivelor, scopurilor și eficacității proiectatei conferințe. Această tratare unilaterală a problemei și în general graba arătată de cei ce au convocat conferința sînt cu atît mai de plîns cu cît ele au coincis cu aplicarea unor anumite măsuri economice și cu amenințări de folosire a forței împotriva Egiptului. Toate acestea s-au întîmplat într-o situație marcată printr-o destindere treptată a încordării internaționale. Acest lucru a provocat o schimbare în atmosfera internațională, ceea ce nu privește numai cele trei țări care au convocat conferința ci și întreaga lume interesată în menținerea păcii. O asemenea acțiune înseamnă a da o lovitură Organizației Națiunilor Unite și tuturor eforturilor trecute țintind spre o destindere a încordării internaționale și întărirea păcii mondiale.

In concluzie, a spus președintele Tito, aș vrea să declar că noi considerăm că modul cum a fost convocată conferința de la Londra și atmosfera creată prin amenințările cu folosirea forței nu permit Egiptului și celorlalte state interesate de a avea încredere în conferință. Trebuie subliniat că nici o conferință nu poate pune în discuție dreptul Egiptului de a naționaliza Compania Canalului de Suez și ceea ce implică acest drept, inclusiv administrarea și asigurarea libertății navigației prin Canal. O conferință internațională nu poate discuta decît despre condițiile privind aplicarea principiului navigației libere și aceasta cu participarea Egiptului pe picior de egalitate, fără a se impune hotărîri Egiptului.

—••○••—

Grecia refuză să participe la Conferința de la Londra

PARIS 11 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Atena al Agenției France Presse, Grecia a refuzat să ia parte la conferința de la Londra în problema Canalului de Suez, fixată pentru 16 august.

În 24 de ore

ROMA. La 10 august 6.000 de muncitori de la minele de pirită din provincia Grosseto, proprietatea trustului chimic „Montecatini" au declarat o grevă de 24 de ore. Greviștii cer reducerea zilei de lucru cu menținerea salariului.

PARIS. In „Journal Officiel" a apărut decretul cu privire la numirea lui Frederic Joliot-Curie, cunoscut om de știință francez și activist de seamă pe tărîm social, ca profesor la catedra de fizică radioactivă și nucleară de la Universitatea din Paris. Acest post fusese ocupat de defuncta sa soție Irene Joliot-Curie.

Memorandumul S. U. A.

Agenția Associated Press a transmis o știre a corespondentului său din Washington Hightower, în care se spune că Statele Unite au adresat participanților la apropiata conferință de la Londra în problema Canalului de Suez un memorandum în care sînt expuse „principiile acordului" propuse de S.U.A., acord care după părerea S.U.A. trebuie să asigure „controlul internațional etern" asupra Canalului de Suez.

Potrivit relatărilor corespondentului, principiile americane prevăd trecerea Canalului sub controlul deplin al „unui organ internațional". Este evident că prin aceasta se ignorează actul legal al naționalizării de către Egipt a Canalului de Suez.

După cum scrie corespondentul, Anglia și Franța au adresat propuneri analoage participanților la conferința de la Londra.

Ședința guvernului egiptean

CAIRO 11 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, în dimineața zilei de 11 august Nasser, președintele Republicii Egipt, a convocat o ședință a guvernului pentru discutarea răspunsului definitiv al Egiptului la invitația de a lua parte la conferința de la Londra în problema Canalului de Suez. Se așteaptă ca guvernul egiptean să anunțe răspunsul său la 12 august.

In vederea participării O. N. U. la rezolvarea problemei Canalului de Suez

NEW YORK 11 (Agerpres). — TASS transmite: Intrevederea care a avut loc la 10 august între Dulles secretarul de stat al S.U.A. și Lodge, reprezentantul S.U.A. în O.N.U. pe de o parte și Hammarskjoeld, secretar general al O.N.U. pe de altă parte, a atras atenția cercurilor de ziariști străini întrucît, se presupunea că la această întîlnire se va clarifica poziția S.U.A. față de rolul și participarea O.N.U. în discutarea problemei Canalului de Suez. Răspunzînd la întrebările corespondenților, Dulles a declarat că s-a discutat situația generală din Orientul Mijlociu inclusiv problema Canalului de Suez. El însă a răspuns negativ la întrebările corespondenților în legătură cu problema participării O.N.U. la discutarea problemei Canalului de Suez.

In aceeași zi agențiile americane au anunțat că secretarul general al O.N.U. Hammarskjoeld a elaborat un plan care are drept scop să reglementeze problema Canalului de Suez cu participarea O.N.U. In legătură cu aceasta în cercurile ziaristice răspunsul lui Dulles este considerat ca o confirmare a politicii anumitor cercuri occidentale care doresc să înlăture O.N.U. de la reglementarea problemei Canalului de Suez.

Greva din Birmingham s-a terminat

După îndelungate tratative dintre reprezentanții patronilor și ai sindicatelor, la 10 august la Londra s-a anunțat încetarea grevei la uzinele de automobile „British Motor Corporation" din Birmingham, Coventry, Oxford și Llanolly. Greviștii vor relua lucrul la 13 august.

După cum anunță agenția „Press Association" Jack Williams, președintele comitetului central de grevă a declarat că **în urma grevei patronii au acceptat să satisfacă cea mai mare parte din revendicările sindicatelor.**

Turul ciclist al Europei

INNSBRUCK 11 (Agerpres).— (Prin telefon de la trimisul special „Agerpres"): Plutonul cicliștilor a plecat din Trento pe o vreme răcoroasă și pe o ploaie măruntă. La km. 47 polonezul Krolak, talonat imediat de I. Vasile și italianul Ferlenghi evadează din pluton. La un moment dat cei 3 fugari au un avans de aproape 1 minut. La Bolzano de unde începe urcușul, ei sînt însă prinși. Aici Ferlenghi continuă să hărțuiască plutonul fiind urmat de Dumitrescu, Leclerc (Franța) și alți 4 cicliști. In vîrful Brenner (1375 m.) primul trece Ferlenghi, Dumitrescu aflîndu-se în poziția a opta la cîtiva zeci de metri. Coborîrea prilejuiește o întrecere spectaculoasă în ciuda faptului că șoseaua este udă. Dumitrescu coboară cu prudență și pierde contactul cu plutonul. Ferlenghi în excelentă dispoziție atacă mereu și intră primul pe pista stadionului comunal din Innsbruck învingînd la sprint pe compatriotul său Tognaccini.

In clasamentul pe echipe conduce Italia, urmată de Austria și Franța.

Astăzi are loc cea de a 5-a etapă pe traseul Innsbruck-Ulm (220 km.).

Dinamo București—Dinamo Bacău 2—1

Sîmbătă, pe stadionul Dinamo, în fața a peste 15.000 de spectatori s-a desfășurat primul joc din cadrul returului campionatului categoriei A la fotbal. Cu acest prilej s-au întîlnit echipele Dinamo București și Dinamo Bacău. Cu toate că la pauză erau conduși cu 1—0, dinamoviștii bucureșteni s-au dovedit superiori în repriza a doua obținînd pînă la sfîrșit victoria cu scorul de 2—1. Punctele au fost înscrise de Cretea (minutul 31) care a transformat o lovitură de pedeapsă de la 18 m. și Ene (minutele 55 și 70).

(Agerpres)

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Filimon Sîrbu, București, Infrățirea între popoare, 1 Mai: Roșu și negru (seria I-a); **Patria, Al. Sahia, Libertății:** Roșu și negru (seria II-a); **Magheru, V. Alecsandri, Elena Pavel, Doina:** Iartă-mă; **Lumina, 8 Mai:** Contele de Monte Cristo (seria I-a); **I. C. Frimu, V. Roaită:** Contele de Monte Cristo (seria II-a); **Timpuri Noi:** Teatrul Armatei la un deceniu de activitate; Grotele din Aggtelek; Muntele Rila; Ceardaș; Ursulețul cel țifnos; **Maxim Gorki:** Curg apele tulburi; **Central:** Accidentul; **Victoria, M. Eminescu:** Chitarele dragostei; **Tineretului:** Liliacul; **Gh. Doja:** Casa mult visată; **Al. Popov:** O noapte pe Mont Blanc; **Grivița:** Serenada străzii; **8 Martie:** Tata, mama, bona și... eu; **Cultural:** Infidelele; **Unirea:** La marginea orașului; **C. David, 23 August:** Amanții din Toledo; **T. Vladimirescu:** Bel Ami; **Arta:** Fanfan la Tulipe; **Munca:** Poemul pedagogic; **Carpați:** O sărutare furată; **Miorița:** Dragoste pierdută; **Moșilor:** Un pahar cu bere; **G. Coșbuc:** Alarmă în munți; **N. Bălcescu, Popular:** Ali Baba și cei 40 de hoți; **Volga:** Vagabondul (seria I-a); **Olga Bancic:** Popescu 10 în control, La mere; **Aurel Vlaicu:** Călușeii.

Perspectiva politehnizării învățămîntului

(Urmare din pag. 1-a)

prinderi industriale, S.M.T.-uri G.A.S. etc.

In Uniunea Sovietică lucrările practice efectuate în cadrul școlii au fost organizate în felul următor. S-a introdus în planul de învățămînt pentru cl. I-IV lucrul manual, pentru cl. V-VII lucrări în atelierele de tîmplărie și fierărie, în care elevii învață să prelucreze lemnul și metalele folosind diferite instrumente și mașini, iar pentru clasele VIII-X au fost introduse lucrări practice de electrotehnică și studiul mașinilor în cadrul cărora elevii studiază unele dintre mașinile cele mai întrebuințate (motorul electric, automobilul, tractorul etc.) și efectuează lucrări simple de montare în domeniul electrotehnicii și radiotehnicii. In afară de aceasta s-au introdus pentru toate clasele lucrări pe loturile experimentale școlare. O problemă foarte importantă a fost aceea a înzestrării școlilor cu ateliere și loturile experimentale necesare. La rezolvarea acestei probleme a contribuit hotărîrea Consiliului de Miniștri privitoare la transferarea gratuită către școli a utilajului nefolosit în producție dar bun pentru înfăptuirea învățămîntului politehnic.

In ceea ce privește rezultatele obținute pînă în prezent, ele pot fi socotite bune. Elevii au dobîndit cunoștințe tehnologice și și-au format priceperi și deprinderi privitoare la organizarea locului de muncă, economisirea de timp și materiale, îngrijirea instrumentelor. S-a dovedit că elevii manifestă un interes viu pentru lucrările practice.

La noi, lucrările practice în ateliere și pe lotul experimental s-au introdus în anul școlar trecut într-un număr limitat de școli. Ele vor fi introduse treptat într-un număr mare de școli în anii următori. Deocamdată ele se află în stadiul experimentării, cu excepția claselor I—IV la care a fost inclusă deja o activitate practică pregătitoare, anume lucrul manual și lucrările practice agricole.

Pentru lucrările făcute în atelier s-a prevăzut la cl. a V-a prelucrarea manuală a lemnului, la cl. a VI-a cunoștințe și deprinderi în atelierul de lăcătușerie, la cl. a VII-a continuarea lucrărilor de lăcătușerie, la cl. a VIII-a prelucrarea mecanică a metalelor cu ajutorul mașinilor (în special strungul) la cl. a IX-a cunoștințe și deprinderi practice în legătură cu motorul cu combustie internă, în special automobilul în școlile din oraș și tractorul în școlile de la sate; la cl. a X-a cunoștințe și deprinderi practice de electrotehnică și radiofonie. In clasa a XI-a elevii vor lucra în atelier în domeniul către care simt o înclinare deosebită. Ei vor fi încadrați în cercuri de lucrări practice. Pe lîngă aceste lucrări în atelier elevii vor face o serie de lucrări practice agricole pe terenul experimental.

Rezultatele obținute în primul an de experimentare a lucrărilor practice arată că aceste lucrări pot să dea rezultate bune atunci cînd sînt bine organizate. Au existat și lipsuri, legate în special de dotarea insuficientă a atelierelor cu instrumente și materiale de lucru și de faptul că maiștrii care au condus lucrările nu au știut în suficientă măsură să imprime o orientare politehnică lucrărilor de atelier, ci le-au dat mai mult un caracter meșteșugăresc. Lucrările pe lotul experimental conduse de profesorul de științe naturale au avut rezultate mai bune.

Lucrările practice efectuate în afara școlii, direct în producție, se experimentează în prezent în Uniunea Sovietică. In principiu școlile de la orașe desfășoară practica în producție în industrie, iar cele de la sate în agricultură. Elevii lucrează în echipe sub conducerea unor maiștri și lucrători calificați din uzină, fiind îndrumați de către profesorul de fizico-chimie. Activitatea se desfășoară în diferitele secții și laboratoare ale uzinelor: în laboratorul electric, în laboratorul de chimie etc.

La noi, munca în producție a fost experimentată în cursul anului școlar precedent la o singură clasă, cl. a VIII-a A de la școala medie nr. 4 „Grivița Roșie" din București, unde elevii au desfășurat lucrările practice în atelierele Căilor Ferate, sub conducerea unor maiștri calificați. Rezultatele obținute sînt bune. Elevii au acordat mult interes însușirii deprinderilor practice, iar progresele pe care le-au realizat sînt remarcabile. Din punct de vedere educativ, rezultatele de asemenea sînt pozitive. Frecvența și disciplina s-au îmbunătățit simțitor.

Un alt mijloc pentru realizarea învățămîntului politehnic sînt cercurile de elevi. In școlile sovietice funcționează numeroase cercuri de tractoriști și mecanizatori, de tehnicieni, aeromodeliști, electrotehnicieni, amatori de radio, automobiliști etc. în cadrul cărora s-au obținut rezultate remarcabile. Elevii și-au însușit cunoștințele înaintate și deprinderi de muncă. De exemplu, la un cerc de radiofonie al elevilor școlii medii nr. 10 din Voronej, elevii au montat 12 aparate cu galenă și 2 aparate cu lămpi. Membrii acestui cerc s-au clasat pe locul al II-lea la un concurs de radio amatori organizat în orașul Voronej.

In activitatea cercurilor de elevi din școlile noastre există în general doar unele începuturi de orientare în direcția politehnizării. O activitate mai susținută și mai bine organizată o au în această privință cercurile de la Palatul Pionierilor.

Politehnizarea învățămîntului nostru de cultură generală constituie un proces de lungă durată fiind condiționat de asigurarea bazei tehnice materiale în școli, de pregătirea cadrelor necesare, de înfăptuirea unei strînse legături între școală și unitățile productive industriale și agricole.

In anul acesta lucrările practice se vor extinde la un număr de încă 50 de școli medii din țară. Pentru înzestrarea atelierelor acestor școli s-au planificat și contractat trusele de scule de lăcătușerie și tîmplărie din producția școlilor profesionale ale Ministerului Invățămîntului și a diferitelor întreprinderi. Unele din aceste școli au depus o muncă intensă pentru organizarea atelierelor, obținînd rezultate bune, cum ar fi școlile din Mediaș, Tg. Mureș, Satu-Mare, Valău etc. Altele însă se dezinteresează de această problemă, iar secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare își declină răspunderea. Astfel școala medie nr. 1 din Arad nu a luat decît foarte tîrziu legătura cu școala profesională indicată pentru a ridica uneltele necesare.

Odată cu începerea noului an școlar lucrările practice agricole se vor introduce și extinde la clasele VII și la toate clasele de la școlile de 7 ani și medii care au parcele experimentale. Secțiile de învățămînt trebuie să depună însă toate eforturile pentru a determina comitetele executive ale sfaturilor populare să pună la dispoziție tuturor școlilor terenurile necesare.

Hotărîrea Partidului și guvernului indică un sistem întreg de măsuri care trebuie asigurate permanent în viitor. Astfel pentru pregătirea cadrelor de profesori care să facă față problemelor complexe pe care le ridică conținutul învățămîntului și sarcinile politehnizării școlii de cultură generală, sistemul de pregătire a cadrelor didactice în institutiile de învățămînt superior va fi serios îmbunătățit prin organizarea de ateliere, cabinete, terenuri, stațiuni experimentale, prin organizarea practicii în producție a studenților.

In sprijinul politehnizării învățămîntului vin acele măsuri din Hotărîre care trasează ministerelor, celorlalte instituții și organizații centrale, comitetelor executive ale sfaturilor populare și unităților lor în subordine sarcina de a transmite școlilor uneltele, aparate și utilaje pe care le dețin și nu le folosesc, în vederea înzestrării atelierelor, terenurilor experimentale, muzeelor și laboratoarelor. In același scop, o însemnătate deosebită prezintă prevederea care recomandă organizațiilor economice centrale și locale, precum și întreprinderilor industriale și agricole să ia în patronare școlile de cultură generală în vederea legării învățămîntului de producție și sprijinirii materiale a unităților școlare.

Toate aceste măsuri constituie pîrghii puternice care vor susține procesul de politehnizare a școlii noastre. Ele trebuie însoțite de o largă inițiativă a școlilor, a cadrelor didactice.

Colaborarea cît mai strînsă între școală și unitățile productive industriale și agricole trebuie să constituie un principiu călăuzitor al învățămîntului nostru. El trebuie tradus în viață în primul rînd de către cadrele didactice și organele învățămîntului. Pe de altă parte conducerea întreprinderilor, tehnicieni maiștri și toți cei care pot sprijini școala noastră în acțiunea ei complexă de politehnizare îndeplinesc o operă patriotică de cea mai mare însemnătate. Ei contribuie efectiv pe această cale la creșterea și educația unui tineret pregătit multilateral, capabil să contribuie cu succes și să ridice pe culmi tot mai înalte construcția socialistă a cărei bază o pun generațiile de astăzi.

Cîte ceva despre trucajele de radio

„Vrăjitoarele" în studio

Sălile cele mai mari de teatru au o capacitate de 2000—3000 locuri. Există însă un teatru al cărui „public" este format din zeci sau chiar sute de mii de persoane, deși n-are nici scenă, nici culise, nici reflectoare și nici măcar fotolii comode.

Ați dori să știți unde se află acest teatru? Adresa sa este... văzduhul și numele său (care nu e scris cu litere de neon) „teatrul la microfon".

Piesele radiofonice, atît de apreciate de marele public, se realizează în marea lor majoritate în Casa Radiofoniei din București. Pentru realizarea acestor emisiuni, Casa Radiofoniei a fost înzestrată cu o serie de studiouri amenajate în mod special și care formează „grupul de teatru".

Să vizităm acum, dragi cititori, un studio de teatru radiofonic. După ce străbatem o serie de holuri monumentale, care ne amintesc de foaierurile marilor teatre, ne oprim în fața unei uși grele de lemn, pe care strălucește în plină zi un bec aprins purtînd inscripția: „liniște". Plini de nerăbdare, deschidem această ușă care ne desparte de „tainicul" lăcaș de producție al atîtor miraje sonore.

Străbatem o mică anticameră numită „tambur" și iată-ne în cabina de regie tehnică", o încăpere cu nenumărate aparate cu

Scările de marmură, de lemn și de fier din unul din studio-urile grupului de teatru radiofonic.

lămpi și becuri semnalizatoare, magnetofoane și un pupitru mare de comandă cu zeci de butoane și instrumente montate pe el. Cabina este despărțită de studio printr-un geam dublu, mare cît o vitrină, numit „ochi de ciclop".

Aci lucrează doi dintre cei trei regizori.

Chiar în clipa cînd intră în cabină, regizorul tehnic apasă pe un buton și transmite în studio „Apropie, te rog, girafa cu 30 de centimetri". Ne uităm nedumeriți. O girafă în studio? Nu vedem nici urmă de așa ceva. Dar în clipa următoare am înțeles despre ce e vorba. Regizorul de studio a coborît puțin suportul microfonului care are un gît lung ca de girafă.

„Atențiune — răsună acum vocea regizorului artistic — înregistrăm scena Vrăjitoarelor, partea I-a".

Ilustratorul muzical apasă pe butoanele magnetofoanelor și platanele încep să se învîrtească depănînd banda... Din difuzorul de deasupra pupitrului de comandă se revarsă sunetele unei muzici sumbre și sacadate, care pregătește atmosfera tainică a scenei, peste care se suprapun sunetele unui corn de vînătoare și ale unui tropot de cal.

Cu atenția încordată regizorul tehnic „dă calea" crainicului care se află într-o cabină alăturată. O semnalizare roșie și iată că peste muzica care devine tot mai sumbră, mai apăsătoare, apare vocea „cronicarului" din piesă:

Dar mlaștina și negurile Scoției

Adăposteau prin tainiți rele duhuri...

O clipă mai tîrziu muzica se pierde și din difuzor se aud păsări stranii, urlete de lup, foșnetul păpurișului în bătaia vîntului...

Actorii din studio încordați, dar calmi, se grupează în jurul microfoanelor în ordinea stabilită la repetiție. La semnul regizorului acțiunea începe...

După cîtva timp vocea regizorului artistic ne smulge brusc din miezul acțiunii: „Mulțumesc, foarte bine! 15 minute pauză!"

Ne revenim cu greu din vraja basmului shakespearian. Dar iată, sîntem în studio, afară e soare, magnetofoanele s-au oprit și „vrăjitoarele" însoțite de ceilalți actori pornesc spre foaiere.

Am rămas împreună cu regizorul tehnic, inginerul de sunet Lucian Ionescu, care ne-a povestit în scurta pauză o serie de lucruri foarte interesante în legătură cu specificul dramei radiofonice.

— Ați asistat — ne-a spus el — la înregistrarea primei scene a vrăjitoarelor din piesa „Macbeth" de Shakespeare. Teatrul radiofonic are o serie de caracteristici care-l deosebesc fundamental de teatrul scenic. În timp ce teatrul obișnuit are la îndemînă 3 elemente care lucrează asupra auzului: cuvîntul, muzica și efectele sonore — și 5 elemente care se adresează văzului: decorul, lumina de pe scenă, mișcarea, mimica și costumația — teatrul radiofonic este mult mai sărac în această privință, deoarece el poate fi ascultat, dar nu poate fi văzut.

Iată de ce însemnătatea muzicii și a sonorizărilor este atît de mare în teatrul nostru. Cu ajutorul acestor elemente se creează „decorul sonor" care trebuie să înlocuiască lipsa elementelor vizuale, creînd acea atmosferă care trebuie să-ți dea impresia realității. Aceasta este sarcina principală a regizorului tehnic.

In acest scop dispunem de un număr de studiouri de diferite mărimi și care au un tratament acustic special, care permite să li se dea fie un caracter absorbant, ceea ce dă impresia ascultătorului că acțiunea se desfășoară în aer liber, fie un caracter reflectant, pentru acțiunile care se desfășoară în spații închise.

Iată, de pildă, o scenă care se desfășoară între soț și soție, acasă la ei. Vom alege în acest caz un studio mic și fără răsunet mare, așa cum sînt camerele în care locuim. Dar dacă acțiunea se mută apoi pe peronul unei gări, studioul va trebui să fie mare, și actorii vor fi amplasați astfel față de microfoane, încît să dea impresia ascultătorului că vocile vin din toate părțile — deși el le ascultă pe toate din difuzorul mic al receptorului.

In acest fel se creează „cadrul sonor" care-l face pe ascultător să se simtă și el pe peron, în așteptarea trenului, ascultînd ceea ce se petrece în jurul lui.

— **Dacă vreți, spuneți-ne cîte ceva despre trucajele pe care le folosiți în teatrul radiofonic** — l-am rugat pe inginer.

— Desigur, problema trucajelor este și ea destul de importantă. Zgomotele care formează sonorizarea unei piese pot fi înregistrate după natură pe bandă de magnetofon și pe discuri sau pot fi produse chiar în studio, fiind captate de aceleași microfoane care se folosesc și pentru vorbă sau, în sfîrșit, ele pot fi produse de aparate speciale într-o cameră anexă, unde sînt captate de un microfon special.

Nevoia trucajelor apare datorită faptului că nu toate zgomotele naturii pot fi înregistrate și folosite ca sonorizări în piesele radiofonice. **Iată cîteva din aceste trucaje: hîrtia de celofan mototolită în fața microfonului dă impresia unui incendiu, zgomotul produs de valuri se realizează cu cîteva alice de plumb împrăștiate**

O roată cu pinteni plimbată pe aleea cu pietriș din studio creează senzația sonoră a unui car cu boi.

pe o tavă care este mișcată în ritmul valurilor, tunetul poate fi produs cu ajutorul unei tobe mari, al cărei diametru ajunge pînă la 2 metri și care este lovită cu un picior înfășurat în pîslă. Cu ajutorul unor cilindri făcuți din șipci de lemn se poate imita vîntul.

Insă cea mai importantă sursă de zgomote este fonoteca de sonorizări — o imensă „bibliotecă" a benzilor de magnetofon. Aici se află mii de zgomote culese de pretutindeni: pe stadioane, pe malul mării, pe stradă, în avion, în submarin sau în pădure, în uzină sau în restaurant, pe locomotivă sau pe acoperișul trenului — în sfîrșit, pot să vă asigur că sînt extrem de rare zgomotele care să lipsească din colecția noastră. Și dacă e nevoie uneori de un zgomot cu totul special, facem o serie de studii și încercări pînă ce găsim soluția cea mai potrivită.

— **N-ați vrea să ne dați un exemplu?**

— Cu plăcere. Iată, de pildă, chiar în scena următoare din „Macbeth" ne trebuia un mieunat de motan, ireal, fantastic. Deoarece n-am găsit în fonotecă exact ce ne trebuia, am recurs la un trucaj și anume am „prelucrat" urletul unui lup cu ajutorul unor filtre electronice speciale cu care am tăiat anumite sunete. In special pe cele joase, urletele devenind subțiri și stridente...

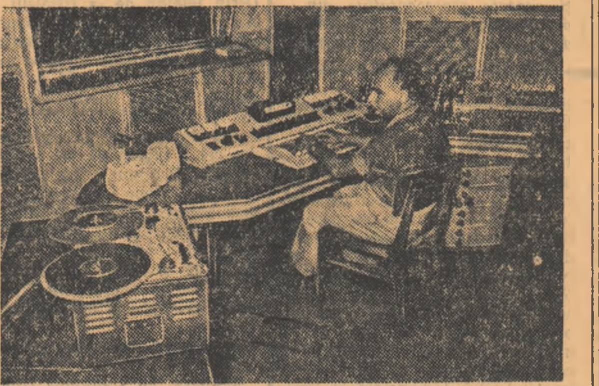
— **Dacă ați vrea să ne explicați cum pot fi schimbate vocile cu ajutorul magnetofonului?**

— Foarte simplu: mărind sau micșorînd turația magnetofoanelor. In felul acesta vocea unui bariton poate fi transformată în vocea unei soprane de coloratură sau invers. O replică spusă prea rar poate fi accelerată sau se introduc pauze între cuvinte dacă e nevoie.

Dar în genere, datorită faptului că banda de magnetofon poate fi „fonotecată" (adică tăiată și lipită) regizorul tehnic are la dispoziție cele mai variate posibilități de montaj.

In timp ce ne dădea aceste ultime explicații, ochii regizorului se îndreptau tot mai des spre cronometrul electric din cabină. Intr-adevăr, pauza acordată se apropie de sfîrșit. Actorii se grupează din nou în jurul microfonului, căci peste cîteva clipe regizorul artistic se va așeza la pupitrul de comandă și în difuzorul din studio vor răsuna cuvintele: „**Toată lumea pe locurile stabilite. Atenție, înregistrăm scena**"... și munca colectivului teatrului la microfon, teatrului fără scenă, reflectoare și farduri dar totuși cu cel mai mare număr de „spectatori" continuă...

Ing. J. WAGNER

Regizorul tehnic, ing. Gh. Bulcan înregistrînd una din ultimele piese din repertoriul „Teatrului la microfon"

Stelian Filip

Fabule pitice

MORIȘCA

Cum o dai și unde-o pui,
Bate vîntul și mi-o mișcă.
Se-nvîrtește-nfiptă-n cui,
Fiindcă d-aia e morișcă.

Dacă vrei să-ntrebi așa:
De ce face gălăgie?
Uite, asta, vezi mata,
N-o prea știu. Nici ea nu ș
știe.

RECLAMA

Cîntă tare pe pîrleaz.
N-ai aflat?
Curat scandal!
Ea, găina, la nămiaz,
S-a ouat
Un ou banal —
Nici grozav da' nici urît.
Ce l-o fi cîntînd atît?

Colțul gospodinei

★ Petele de nicotină de pe degetele fumătorilor se curăță cu o soluție în care ați dizolvat 5 grame bisulfit de sodiu în 20 grame apă la care se adaugă o jumătate de linguriță acid clorhidric diluat. Se tamponează petele cu soluția proaspăt preparată.

★ Petele de cafea pe mătase, lînă sau bumbac se curăță tamponîndu-le cu glicerină și spălînd apoi cu apă călduță. E totuși bine ca mai întîi să faceți o probă pe un colțișor al materialului, căci glicerina strică unele culori. Petele proaspete de cafea se freacă cu lapte rece și se spală imediat cu apă și săpun.

★ Pentru scoaterea petelor de pe stofe, folosiți soluția preparată după „rețeta" următoare:

Alcool 100 de părți, benzină 20 părți, eter 25 părți. Lichidele se amestecă într-o sticlă și se scutură bine înainte de întrebuințare.

Din capodoperele artei plastice universale

Portretele lui Hans Memling

Arta flamandă din secolul al XV-lea s-a dezvoltat pe un drum propriu cu trăsături net deosebite de cele ale Renașterii italiene. Legată de apariția și creșterea unei puternice clase burgheze, dar în același timp influențată și de viața de curte înfloritoare din Burgundia, arta Țărilor de Jos a păstrat un contact strîns cu tradițiile artistice locale, ceea ce i-a imprimat un pronunțat caracter popular.

Printre lucrările principalilor reprezentanți ai artei flamande din a doua jumătate a secolului al XV-lea, în Muzeul de Artă al R.P.R. se află două dintre valoroasele portrete ale pictorului Hans Memling, pictor de origină germană, născut în jurul anului 1435 la Mömlingen lîngă Mainz, a cărui operă introduce, în profilul expresiv al artei flamande din această epocă, o notă originală de prospețime și gingășie.

Cele două tablouri de Memling existente în muzeu, intitulate „Portret de femeie rugîndu-se" și „Portret de bărbat citind", permit să se urmărească deosebita capacitate a acestui artist de a descifra și reda gînduri și sentimente. Pline de acea seriozitate meditativă care-l făceau pe scriitorul francez Eugen Fromentin să spună despre personajele lui Memling că au „în expresia lor ceva grav, parcă ar fi suferit mult în viață", aceste portrete ale lui Memling — care au reprezentat, în ansamblul unor compoziții cu subiecte religioase, portretele donatorilor — concentrează în privire expresia unei bogate vieți interioare. Deși se observă și aici, ca și alte ori la Memling, o anumită monotonie a tipului uman predominant — fața prelungă cu fruntea rotundă, nasul alungit și buzele subțiri — prin expresivitatea lor aceste figuri atestă faptul că pictorul își studia atent modelele și că pătrundea cu perspicacitate în viața lor sufletească. In această privință este mai cu seamă izbitor portretul femeii care se roagă. Cu o foarte ușoară ironie, artistul surprinde în privirea ei gînduri care se deapănă departe de gestul mîinilor împreunate. Dimpotrivă, pe figura bărbatului portretizat se citesc atenția și intensitatea concentrării.

In ambele portrete se pot remarca darurile de peisagist ale lui Memling care, așezîndu-și

HANS MEMLING — Portret de bărbat citind

personajele pe fundalul unor peisaje poetizate, imaginare, știa să facă să străbată în aceste peisaje numeroase elemente dovedind o fidelă observație a naturii.

Activitatea lui Memling este legată de orașul Bruges unde prezența artistului este semnalată începînd din 1466. In jurul vieții lui Memling s-a țesut o întreagă rețea de povești romanțioase care s-au dovedit a fi false. Viața lui fără evenimente furtunoase s-a concentrat toată în creația sa artistică. Memling a studiat la Bruxelles cu Roger van der Weyden, de al cărui stil pictural dramatic, tragic uneori, a fost influențat la începutul creației sale. Curînd însă apar în operele lui Memling trăsăturile originale care vor face farmecul lucrărilor sale de maturitate: ingenuitatea sentimentului și poezia învăluitoare a atmosferei, unite cu strictețea, cu preciziunea observației și cu finețea execuției, asemănătoare tehnicii miniaturiștilor renumiți ai timpului. Arta miniaturii, adică a picturii cărților bisericești, a cunoscut o mare dezvoltare în Țările de Jos în tot cursul secolului XV, influențînd atît prin viziunea minuțioasă, înclinată spre descrierea fidelă a amănuntelor, cît și prin limbajul coloristic viu și strălucitor, toate genurile de pictură ale epocii.

Printre cele mai cunoscute opere ale lui Memling se numără „Adorațiunea magilor" — triptic al cărui central cuprinde cîteva interesante portrete — „Altarul Sfintei Ursula" și „Tripticul familiei Moreel". Deși în unele lucrări ale lui Memling există uneori o tendință prea accentuată către sentimentalism și o grație cîteodată exagerată, afectată, viziunea lui a împrospătat cu o notă de delicat lirism arta timpului său, ceea ce, în bună măsură, se poate constata și de către cel ce privește cele două portrete expuse în muzeul nostru.

AMELIA PAVEL
de la Institutul de Istoria Artei al Academiei R.P.R.

EXCAVATOR PITIC

Sîntem obișnuiți ca atunci cînd se vorbește despre excavatoare să ne gîndim la excavatoare gigantice, care pot mînui dintr-o dată zeci de tone de material. Există însă cazuri cînd volumul lucrărilor face ca întrebuințarea excavatoarelor mari să nu fie economică.

Pentru aceste lucrări s-a construit în Uniunea Sovietică un excavator pitic, montat pe un autocamion „Molotov". Cupa excavatorului are o capacitate de 0,15 m.c. și poate fi coborîtă pînă la o adîncime de 2 m. putînd excava 16 m.c. de pămînt pe oră, la săparea șanțurilor. Cu o cupă dreaptă, lucrînd la suprafața solului, se pot excava 24 m.c. pe oră. Mecanismul excavatorului poate fi folosit și ca macara, în care caz poate ridica o sarcină de 1 tonă la înălțimea de 2,7 m.

Acest excavator se poate deplasa cu repeziciune pe orice drum, toate roțile autocamionului fiind roți motoare. El poate acționa în locuri unde trimiterea unui excavator obișnuit nu e posibilă.

Ing. A. NEGRU

Bărcile faraonului

Cu cîtva timp în urmă, un grup de arheologi egipteni care lucrează în preajma piramidei faraonului Keops din Egipt au descoperit sub pămînt cinci lăzi uriașe acoperite cu blocuri enorme de piatră. După ce masivele de piatră au fost îndepărtate, s-au deschis lăzile. Trei din ele erau goale, iar în două s-a descoperit cîte o barcă. Această descoperire are o mare importanță, deoarece sînt primele bărci din vremurile faraonilor găsite pînă acum. Existența unor astfel de ambarcațiuni era cunoscută după picturile murale din temple și după texte.

Bărcile au fost scoase la suprafață cu multă trudă, ca să nu se distrugă. Ele au 31,15 m. lungime, 2,6 m. lățime și 3,5 m înălțime și sînt acoperite cu un fel de rogojină împletită din trestie și sfori.

Desigur, vă veți întreba pentru ce erau îngropate aceste bărci?

Credința vechilor egipteni (în care se reflecta așa cum era și normal, condițiile economico-geografice ale țării: faptul că pe de o parte Egiptul este udat de apele mării, iar pe de altă parte se întinde de-a lungul Nilului), afirma că zeii, ca și oamenii, călătoresc în bărci. Zeul soarelui, Ra, de pildă — afirma religia — plutește pe cer de la răsărit spre apus și atunci e ziuă, apoi el se întoarce de la apus spre răsărit — și e noapte.

Dat fiind că faraonul era socotit de origină divină, atunci cînd se încorona făcea și el o călătorie pe Nil, spre vechile centre religioase, ca să primească binecuvîntarea zeilor. Egiptenii erau încredințați că și după moarte faraonul își continuă ocupațiile pe lumea cealaltă. De aceea, cînd era înmormîntat un faraon, în piramidele care-i străjuiau mormîntul se puneau tot felul de obiecte și de bogății. Și, desigur, se puneau acolo și bărci, ca faraonul să aibă cu ce să „călătorească" în lumea de dincolo de moarte.

Ochiul din spatele oglinzii

FOILETON

Un tînăr medic din Midwest s-a logodit cu o fată drăguță și cu ceva avere din New York. Cu cîteva zile înainte de data fixată pentru cununie, tatăl fetii l-a întîmpinat în prag și i-a spus răspicat:

— Tinere, nu te poți însura cu fiică-mea!

— De ce? a întrebat tînărul mirat.

— Fiindcă ai un trecut pătat, i-a răspuns fostul viitor socru.

Și a început să-i înșire o sumedenie de fapte de care medicul și uitase. In facultate fusese eliminat 6 săptămîni pentru jocuri de noroc. Mai tîrziu i s-a confiscat mobila pentru că tînărul nu avusese bani să achite ratele. După cum se vede fapte prea puțin grave pentru un american pur sînge și asupra cărora un socru cu o mentalitate mai „modernă" ar fi închis ochii. E destul că tînărul candidat la însurătoare a plecat cu coada între picioare, tot gîndindu-se cine l-a informat atît de exact pe tata socru.

Medicul din Midwest s-a dovedit a fi neîndemînatic și naiv. Nu cunoștea probabil bunele maniere din New York. Altfel, de bunăseamă că ar fi apelat și el — așa cum a făcut tatăl fetei — la o agenție de detectivi. In schimbul a zece dolari ar fi aflat probabil atîtea lucruri despre familia cu care voia să se înrudească, încît micile sale păcate ar fi trecut drept certificat excelent de bună purtare. Tînărul habar n-avea că în America scormonirea vieții particulare a oamenilor este o afacere grozavă de pe urma căreia trăiește — și nu prost — o armată de 150.000 de detectivi grupați în circa 1500-2000 de agenții. Aceste agenții au apărut în „prospera Americă" ca ciupercile după ploaie. Intreprinderile care dau mărfuri în rate au agenții proprii cu ajutorul cărora află tot ce vor despre viitorul client: de la mîncarea preferată și pînă la ultimele potlogării pe care le-a făcut. Să nu credeți că negustorii își aleg clienții pe baza deplinei moralități sau că vor să se convingă de solvabilitatea lor. Ei au nevoie în primul rînd de pretexte pentru confiscarea mobilelor, caselor sau automobilelor, exact cu puțin înainte de plătirea ultimei rate. Din această pricină detectivii asociațiilor particulare au alcătuit circa 60.000.000 dosare plătindu-li-se circa o sută milioane lire sterline. Un înalt funcționar de stat a apreciat că această sumă ar fi „suficientă pentru ridicarea economiei unei țări din regiunile slab dezvoltate ale lumii".

„Detectivismul" acesta murdar e folosit de 100.000 bănci, instituții de credit, negustori, hoteluri, case de joc. Pentru aflarea secretului se folosesc tot soiul de metode fără scrupule începînd de la mituirea servitorilor și pînă la folosirea unui aparat ascuns în dosul oglinzii cu ajutorul căruia se transmit imagini la distanță.

Pînă unde poate merge acest detectivism se vede și dintr-o întîmplare povestită de un reporter new-yorkez. Un prieten al acestui ziarist, căsătorit de curînd, s-a pomenit într-o dimineață, în timp ce soția sa era plecată după cumpărături, cu un voiajor comercial care i-a oferit un abonament la o firmă de spălat scutece.

— Ce să fac cu scutecele? s-a mirat omul. Nu aștept nici un copil!

Voiajorul a zîmbit și i-a spus malițios:

— Vă aduc atunci o noutate. In curînd veți fi tată. Cînd a venit soția acasă, bărbatul a întrebat-o dacă știrea e adevărată. De fapt nici ea nu știa precis. Se dusese la un laborator de analize și rezultatul nu-l știa încă. In schimb laboratorul a comunicat știrea firmei de spălat scutece înainte ca viitoarea mamă să-l poată afla.

S-ar părea că e o simplă întîmplare amuzantă. De fapt e un lucru oribil. Cetățeanul american nu mai poate fi stăpîn pe viața sa particulară. In țara „sfintei libertăți" cetățeanul de rînd se află de fapt într-o mare închisoare, muncit și hăituit. Pe stradă îl vînează detectivul, la locul de muncă îl pîndește „colegul" său, acasă stă sub supravegherea ochiului din spatele oglinzii. „Detectivismul" se dezvoltă, se întinde ca ciuma bubonică fiind una din racilele modului de viață transoceanic. Pe bună dreptate spunea un jurist din New York despre plaga detectivismului:

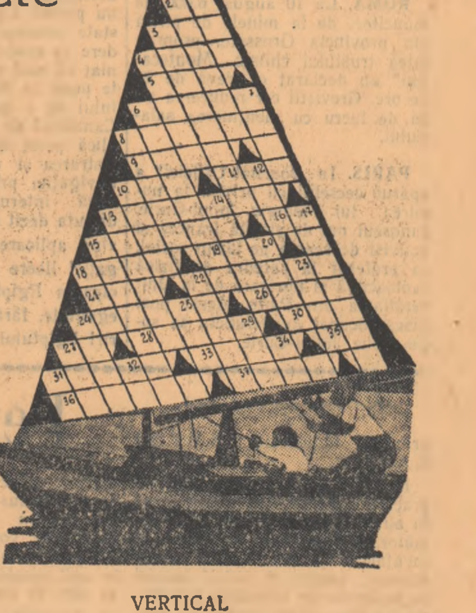
— Ne așteaptă un Dunkerque moral, politic și psihologic al democrației.

Și după cum se știe Dunkerque, locul unei nefericite retrageri engleze în ultimul război, n-a fost nici victorie și nici semn de tărie.

AL. GIRNEAȚA

Cuvinte încrucișate

PE APĂ

ORIZONTAL

2. Cîntecul gîștei; 3. Pod plutitor pentru transportat; 4. Ramură sportivă nautică, 5. Pește subțire și lung; 6. A evita o lovitură; 8. Participiul unui verb din temă; 9. Terenuri pentru sporturi și natație; 10. Conducător; 11. Țesătură orientală; 13. Sport de apă. 15. Pirat; 16. Argint; 18. Exercită prin rotire presiune asupra unei suprafețe cilindrice; 19. Băutură tare; 21. Lac vulcanic situat într-un crater pe muntele Puciosul; 22 E în stare să bea o mare, dar.. în povești; 24. La polo pe apă: balonul scos din mîna adversarului în momentul aruncării; 26. Avînt; 27. Măsură de suprafață; 28. Pește fără solzi ce seamănă cu șarpele; 30. Nume întîlnit în basmele orientale; 31. Veche corăbioară de război, purtînd ordine și depeși; 33. Unul din „Cele cinci lacuri" din America de Nord; 35. Atmosferă; 36 Cele mai căutate ape pentru sporturile nautice; 37. Tip de ambarcațiune cu vele, ce înaintează cu ajutorul vîntului.

VERTICAL

1. Ambarcațiuni ușoare pentru concursuri și turism; 2. Corabie de război la cei vechi; 3. Tip de ambarcațiune cu vele (snipe); 4. Vas plutitor cu motor, de dimensiuni mari; 6. Vîrtej de apă unde navigația sau înotul sînt periculoase (pl); 7 Se face la înot asupra peretelui în cursele mai mari; 8. Mare dar... fără apă! 10. Frînghie care servește la întărirea laterală a catargelor; 12. Rîu în Italia. 13. Te salvează de la înec, dar și de la.. foame; 14 Sforile cu care se acționează cîrma, în afară de chee, 15 Sportiv pe apă; 17 Ceea ce e Dunărea din punct de vedere geografic; 18. Îți leagănă barca sau chiar ți-o răstoarnă. 20 Unitate de lungime pe mare; 22 Alt tip de ambarcațiune cu vele (pl). 23 Lac în munții Rodnei de unde izvorăște Bistrița. 24. Vaporaș cu două catarge; 25. Cărări mișcătoare; 27 Plasă subțire din 2—3 rețele alăturate pentru pescuit; 29. Rîu în limba mexicană; 31. Aluminiu; 32 Invers e afluent al Trotușului; 34. Unul din noi trei.

Cuvinte rare: Aja—Ava—Nac—Avizo—Sart.

ȘAH

Partida vieneză

Jucată în meciul universitar Yale-Columbia (S.U.A.)

Alb: Werthein — Negru: Wilson

1. e4 e5 2. Cc3 Cf6 3 Nc4 c: e4 4. Cf3 C: c3 5. d: c3 Ne7 6. C: e5 0—0.

Pentru pionul sacrificat în deschidere, albul a obținut un important avantaj în dezvoltarea propriilor figuri.

7. Dh5 De8 8 0—0 d6 9. Cf3 Cd7 10. Te1 Cf6 11. Dh4 (cu amenințarea Ng 5) 11 ... Dd8 12 Nd3 Te8 13. Ng.5 h6 14. N:h6! Cd5 15. Ng5 (intenționînd Dh7+) 15..., g6 16. T: e7! T: e7 și după 17. Nc4! negrul s-a recunoscut învins, deoarece după mutarea nebunului la f6 albul în mod inevitabil i-ar da mat cu dama la h8.

Soluția problemei nr. 14

de Ing. L. Loewenton

Prin cheia 1. Ce1! se amenință 2. Cd3 mat.

Mutările negrului realizează un model de „apărare prelungită". Astfel, plecarea calului oriunde, elimină amenințarea creînd cîmpul liber e4, dar permite matul cu dama la f5 (gradul I).

Din acest motiv calul face o mutare și mai bună, pe cîmpul g3, însă interferîndu-și propriul turn urmează matul inevitabil 2. C:f3. Mutările 1. Ca3? și 1. Cb4? sînt curse, deoarece după 1..., f: e3, respectiv 1..., Cg3, nu se mai poate da mat.

Problema nr. 24 — inedită

MILU MILESCU
București

Mat în 2 mutări

ALB: Rh7, Da4, Tf5, Ng6, Cc7, Pb5, d4, f6, g5.

NEGRU: Re4, Na1, Cg8, Pd3, e3, f2, f3.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"